SERIE NOUĂ - 1529 • ANUL LXIII • 24 DECEMBRIE 2020 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 47 (3279)

magazin

Următoarea apariţie, joi, 7 ianuarie 2021

SPECIAL

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com • WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Urăm tuturor cititorilor şi colaboratorilor noştri un An Nou fericit, cu noroc şi cu sănătate!
LA MULŢI ANI!
2021
Surprizele revelionului

Totul despre industria Crăciunului

Ospeţe rafinate cu mirodenii şi delicii din alte vremuri

Clipa când 2020 devine istorie, iar 2021 mister

Pe aripile valsului veşnic tânăr

Avatarurile unui spion cu patru vieţi paralele

HOROSCOP 2021

Arta, miracolul imaginaţiei trăsnite

5 948427 000164 47

Bibliot... MUREŞ TÂRGU MUREŞ

Totul despre industria Crăciunului

Chiar dacă există oameni care nu sărbătoresc Crăciunul ca pe o manifestare religioasă, magia sărbătorilor de iarnă îi cuprinde pe toţi. De la muzica sprinţară, care răsună din boxele supermarketurilor şi mallurilor, la felicitările virtuale, pe email şi în reţelele sociale, pur şi simplu nimeni nu se poate ascunde de Crăciun!

Această perioadă a anului a încetat de mult să fie doar sărbătoarea creştină a Naşterii Domnului, transformându-se într-o adevărată industrie a cadourilor, petrecerilor extravagante şi exceselor de toate felurile... Ca să vă faceţi o idee despre ce înseamnă Crăciunul astăzi în lumea dezvoltată, vă vom oferi câteva cifre... cu multe zerouri, desigur!

● Potrivit statisticilor, anual canadienii cheltuie aproape 80 de milioane de dolari pe brazi de Crăciun proaspăt tăiaţi, de la pepinierele create special în acest scop. Alţi aproape 2 milioane de brazi sunt exportaţi în zone unde tradiţionalul arbore de Crăciun nu creşte – din Thailanda până în Bahamas şi Emiratele Arabe Unite.

● În America, primele globuleţe din sticlă, pentru decorarea pomului de iarnă, au fost aduse în 1880 de un întreprinzător din Utica, New York, pe nume F. W. Woolworth. Acesta le importase din Germania, unde globurile erau realizate manual de mici meseriaşi. Zece ani mai târziu, el vindea de Crăciun 200.000 de asemenea globuri.

● Un sondaj efectuat în 2018 în Statele Unite relevă că americanii cheltuie în medie 1.000 de dolari pe cadourile de Crăciun. 61% dintre cei chestionaţi au afirmat că îşi cumpără aceste cadouri de pe internet.

● Potrivit Asociaţiei Naţionale a Cofetarilor, americanii au cheltuit pe dulciuri, torturi şi prăjituri în ajunul Crăciunului 2014, fabuloasa sumă de 896 milioane de dolari.

● Psihologii explică succesul avut de magazine, în perioada Crăciunului, nu doar prin „spiritul sărbătorilor", care ne-ar îndemna pe toţi să fim mai darnici, ci şi printr-un truc cât se poate de eficient: retailerii pun selecţii muzicale foarte lente şi liniştitoare, capabile să introducă creierul cumpărătorului într-o „zonă de confort". Cu cât mai lente sunt melodiile, cu atât mai mult timp vor petrece clienţii printre rafturi şi în consecinţă cu atât mai mulţi bani vor cheltui.

Un alt truc este oferirea unui produs cu preţ redus, la cumpărarea altui produs. Clienţii par încântaţi să audă de o reducere la jumătate a preţului unui produs, dar de obicei reducerea reală este cu mult mai mică şi plus de asta retailerii scapă astfel de produsele nevandabile de peste an.

● Printre cele mai populare jucării cumpărate de Crăciun se numără Batman, personajele din Războiul Stelelor, cele din Regatul de Gheaţă şi piesele LEGO.

● Unul dintre secretele vânzărilor masive făcute de marile magazine de Crăciun este... lenea cumpărătorilor. Se estimează că în majoritatea ţărilor civilizate aproape jumătate dintre cetăţeni îşi fac cumpărăturile foarte aproape de Crăciun, iar între 20 şi 24 decembrie iau cu asalt magazinele, cumpărând tot ce le pică la mână, spre satisfacţia vânzătorilor. Anchetele sociologice efectuate au arătat că femeile mai în vârstă, cu o educaţie şi o stare financiară mai bună îşi fac cumpărăturile din timp, în timp ce bărbaţii mai tineri, cu educaţie medie (liceul) constituie grosul cumpărătorilor „pe ultima sută de metri".

● Cadourile de Crăciun constituie o industrie mondială aducătoare de mari beneficii, dar nici producătorilor de ambalaje nu le merge rău în această perioadă: în lume, industria ambalajelor (pungi, hârtie de împachetat, funde etc) generează de Crăciun venituri de 2,6 miliarde de dolari, potrivit datelor oficiale.

● Nici animăluţele de companie nu sunt neglijate, iar cei din industria care se preocupă cu bunăstarea şi confortul acestora prosperă zdravăn de Crăciun: doar în Statele Unite se cheltuie de Crăciun fabuloasa sumă de 5 miliare de dolari pe mâncare, vitamine, coafuri şi chiar hăinuţe personalizate pentru căţei şi pisicuţe.

● Tot statisticile dovedesc că noi, românii, suntem cei mai... cheltuitori de Crăciun. Un sondaj efectuat în 2018 în Uniunea Europeană relevă că românii cheltuie cu prilejul sărbătorilor 32% din salariul lunar pe daruri, urmaţi de cehi, cu 25%. Cei mai „zgârie-brânză" par să fie germanii, care cheltuie doar 15% din venitul lunar pe darurile pentru cei dragi. Pe de altă parte, un sondaj efectuat în Statele Unite arată că 4 din 10 americani rămân cu datorii după sezonul de cadouri...

● În medie, un Moş Crăciun câştigă în Statele Unite 30 de dolari pe oră, pentru a împărţi copiilor daruri în şcoli, acasă sau în magazine. Există însă şi „Moşi Crăciun" de elită – bătrâni cu bărbi naturale, costume impecabile şi recuzită pe măsură, care câştigă 75 de dolari pe oră!

● Printre oamenii care se bucură cel mai mult că vine Crăciunul se numără, cu siguranţă, şi cântăreaţa Mariah Carey. În fiecare an de Crăciun ea câştigă, din drepturile de difuzare ale hitului ei All I Want for Christmas is You, circa 462.000 de dolari.

● Există şi multe persoane care îşi cumpără singure cadouri de Crăciun. Statisticile arată că generaţia „milenialilor" pare cea mai înclinată către o asemenea abordare: 42% dintre tineri spun că şi-au cumpărat cadouri de Crăciun, cei mai mulţi din banii primiţi de la părinţi.

● Şi felicitările de Crăciun reprezintă o industrie bănoasă, în ciuda dezvoltării internetului şi a felicitărilor virtuale. De Sărbători, peste un miliard de felicitări sunt trimise în Statele Unite, principala firmă producătoare fiind Hallmark, care oferă 2.000 de modele diferite. Firma a început să vândă felicitări de Crăciun în 1915, când a scos pe piaţă doar câteva modele.

● În 2016, canadienii au cumpărat pentru masa de Crăciun peste 3 milioane de curcani adică 41,7% din numărul total de curcani vânduţi în Canada pe anul respectiv.

● Acadelele de Crăciun sunt originare din Germania. Legenda spune că ideea producerii lor, din zahăr ars, marţipan şi scorţişoară, i-a venit pe la 1670 unui capelan care, exasperat de plânsetele şi deranjul făcut de copiii oamenilor veniţi să asiste la slujba de Crăciun, le-a oferit micuţilor aceste dulciuri pentru a-i face să tacă. Şi trucul a funcţionat, slujba nemaifiind deloc deranjată din acel moment.

Astăzi, vânzările de acadele colorate în mod tradiţional în roşu şi alb depăşesc 300 de milioane de euro în ţările Uniunii Europene. În Statele Unite, în 2014 s-au vândut, între Ziua Recunoştinţei şi Crăciun, 1,45 de miliarde de acadele! Cea mai lungă acadea a fost realizată în 2012 de cofetarul elveţian Alain Roby. Aceasta a avut 17 m lungime, depăşind recordul anterior – o acadea de „doar" 13 m lungime.

● Crăciunul este o industrie chiar şi la Casa Albă! Reşedinţa preşedinţilor americani găzduieşte în fiecare an de Crăciun 53 de brazi, împodobiţi cu 12.000 globuleţe şi ornamente, 6.000 m de instalaţii electrice şi 71 de cununi festive. În Sala Estică se află reconstituită scena Naşterii Domnului, datând din secolul XVIII, de la preşedintele John Adams, primul care a sărbătorit aici Crăciunul, şi anual se construieşte o căsuţă de turtă dulce grea de aproape 200 kg! Primul brad de Crăciun împodobit „tematic" a fost făcut de sofisticata Primă Doamnă Jacqueline Kennedy, în 1961, în Sala Albastră, tema aleasă fiind „Spărgătorul de nuci".

● Potrivit statisticilor, 44% dintre cumpărătorii britanici au ales să ofere ca daruri de Crăciun produse media – jocuri, filme, cărţi electronice sau muzică. Jucăriile sunt cumpărate de 42% dintre clienţi, iar produsele alimentare de 31%.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Zâne, prinți și zmei, anume Vin de la-nceput de lume!

Basmele clasice, pe care le cunosc și le îndrăgesc aproape toți copiii din toate epocile, nu reprezintă de fapt produse ale unei inspirații și fantezii geniale ale unor autori celebri precum Charles Perrault, Frații Grimm, H.C. Andersen, Wilhelm Hauff ori Ion Creangă.

Studii științifice – bazate nu doar pe literatura universală, pe folclor și mitologie, ci și pe istorie, arheologie, chiar și pe genetică – demonstrează vechimea senzațională a acestor creații formidabile care înflăcărează imaginația celor mici și a celor mari, deopotrivă: rădăcinile motivelor esențiale ne întorc în timp cu zeci de mii de ani! Totodată însă, versiunile mai apropiate de origini dezvăluie o natură a ființei umane definită mai degrabă prin cruzime, atavism, instincte dezlănțuite în cel mai terifiant mod, chiar la personaje pe care noi le știm inocente, blânde, iubitoare.

A fost odată ca niciodată... în Sahara

În timp ce majoritatea cercetătorilor consideră că basmele cunoscute au apărut cam prin veacul al XVI-lea, Frații Grimm se arătau convinși că ele aveau origini mult mai îndepărtate. Totuși, fiind transmise foarte mult timp pe cale orală, li s-au pierdut firul evoluției și însuși sâmburele primordial din care au germinat și au rodit ulterior. Studii moderne, ce se doresc a fi cât mai exacte, îndrăznesc chiar să dateze implantarea acestor imagini arhetipale în memoria omenirii undeva, în perioada neoliticului.

Ca exemplu general, să luăm cazul lui Pygmalion, care pentru foarte mulți reprezintă mitul grec prin excelență. Sculptorul cipriot își petrece luni de zile pentru a ciopli din fildeș o femeie, în final ajungând să se îndrăgostească de propria sa creație neînsufletită. De aceea, o roagă pe zeița Afrodita să îi dea acesteia viață și astfel se naște Galateea.

Numai că unii cercetători spun că povestea nu are nimic de-a face cu Grecia antică, ci urmele ar duce către locuri neașteptate ca Sahara sau Madagascar. Verdictul arborilor filogenetici: Pygmalion s-a născut în Kabylia (nordul Algeriei) în urmă cu peste 3.000 de ani, de unde grecii l-au preluat prin intermediul cartaginezilor.

Estimarea pare însă prea „îngăduitoare". În Africa există numeroase povești și legende care explică în mod alegoric, puternic simbolizat, originile elementelor și personajelor-etalon, de la începuturile Universului. O străveche astfel de creație, intitulată convențional „Vânătoare cosmică", este pusă în legătură cu fabuloasele picturi rupestre din peștera Lascaux, ceea ce trimite la o vechime de cel puțin 15.000 de ani. Preistorie!

Mai mult, povestea africană „Mesajul pervertit" (titlul este actual, narațiunea referindu-se la schimbarea intenționată a unei promisiuni a reînvierii în anunțul instaurării pe Pământ a vieții scurte și deci a morții), care circulă în aproximativ 150 de variante, ridică această vârstă la peste 30.000 de ani. Iar pe măsură ce noile descoperiri se diversifică și tehnologiile, respectiv metodele de cercetare avansează cu rapiditate, ne întoarcem în timp tot mai departe, către însuși momentul unic al Marii Creații.

Scufița Roșie pe „Drumul Mătăsii"

Celebra poveste despre copila cu pălărioară roșie, plecată prin pădure la bunicuța bolnavă a fost publicată în anul 1697 sub semnătura lui Charles Perrault. Până să ajungă însă pe meleaguri franceze, ea străbătuse vechiul și lungul „drum al mătăsii".

Cel puțin, așa susțin cercetătorii, care sugerează că scriitorul s-ar fi inspirat din „Povestea bunicii", care circula în vremea respectivă prin satele franceze, în nordul Italiei și în Austria. Și, foarte ciudat, în unele variante în care copila îi mânca urechile bunicii, preparate de lup, un act de canibalism imposibil de explicat.

Totodată, acest basm pare că face parte dintr-o categorie de povești populare din Europa și

Orientul Mijlociu. Aici apare și o poveste intitulată „Lupul și cei șapte iezișori", izbitor de asemănătoare cu binecunoscuta – la noi – „Capra cu trei iezi". În ea apare un lup care, pentru a se hrăni cu carne proaspătă, îi păcălește pe iezi imitând vocea mamei lor plecată la târguieli. Însă istorioara o regăsim într-o fabulă a lui Esop, prin urmare „amprenta" ei urcă astfel până în secolul al V-lea î.Hr.

Totuși, probabil pentru a evita orice risc, unii cercetători pretind că „Scufița roșie" ar proveni de fapt din China, de unde a călătorit până la noi pe Drumul mătăsii. De altfel, și astăzi, micuții din China, Coreea și Japonia sunt fascinați de povestea „Bunica tigru", în care mai mulți frățiori sunt păcăliți de un tigru deghizat... în bunica lor!

Albă-ca-Zăpada – înger și demon

În versiunea poetului napolitan Gimbattista Basile (sec. al XVII-lea), povestea preafrumoasei prințese se cheamă „Tânăra sclavă", iar cea a Fraților Grimm, apărută în 1812, era intitulată „Mica Albă-ca-Zăpada". În desenul animat al lui Disney, regina diabolică din basmul care o prezenta ca pe mama sa naturală, devine mama vitregă.

O transformare explicabilă prin intenția de a atenua cruzimea maternă, atribuind-o unui personaj fără o legătură sangvină cu fata. Pe de altă parte, episodul de canibalism observat în cazul Scufiței Roșii se strecoară și aici, însă ca o dorință instinctuală a reginei, care îi cere unui vânător ca, după ce „scapă" de fată, să îi aducă ficatul și plămânii acesteia, într-un scop pe care nu-l mai comentăm...

Mai departe, povestea decurge așa cum o știm, dar simbolistica ei este infinit mai vastă și mai profundă decât am bănui. În principiu, mama vitregă – o femeie foarte frumoasă, însă de o răutate extremă – îl întruchipează pe însuși Lucifer, astfel că va dori să distrugă total creația divină reprezentată de angelica Albă-ca-Zăpada.

În mod logic, nu poate reuși aceasta prin intermediar (vânătorul însărcinat să o ucidă în pădure), astfel că dorința trebuie înfăptuită chiar de ea. Vicleșugul cu mărul otrăvit trimite aproape explicit la păcatul biblic, pedeapsa chinului pământesc și a durerii morții, cu care sunt împovărați Adam și Eva, e substituită în basm de somnul letargic al fetei. Trezirea ei după sărutul prințului urmărește, de asemenea, destinul christic: învierea sub atingerea puterii și voinței Tatălui ceresc.

În același joc al simbolurilor complexe, integrarea în basm a celor șapte pitici ridică și ea nenumărate întrebări, care însă își pot primi răspunsuri veridice. Dacă admitem că frumoasa prințesă reprezintă Lumina, prin însuși numele ei (care înseamnă puritate și frumusețe îngerească), piticii legați de teluric – ei fiind cei care scot un alt fel de lumină din măruntaiele pământului – sunt... descompunerea luminii albe în cele șapte nuanțe pe care le admirăm în arcul curcubeului. De aceea, atunci când cea care adună culorile într-un întreg unic este aruncată în întuneric, ei o pot recompune printr-un proces alchimic îndelung elaborat.

Dincolo de toate aceste scurte trimiteri livrești, rămâne un mare semn de întrebare, legat de versiunea semnată de sus-menționatul G. Basile. În finalul narațiunii, acesta o plasează pe Albă-ca-Zăpada în postura omului stăpânit de instincte, ea ținând să aibă satisfacția răzbunării pe cea care îi dorise moartea. De data aceasta roata se întoarce, însă prințesa merge până la capăt. Deja căsătorită cu salvatorul său, pune să se încingă în foc o pereche de încălțări de metal și îi poruncește mamei vitrege să le încalțe și să danseze, până ce aceasta își dă ultima suflare, în chinuri.

Galeria unor falși eroi

Pentru cine mai dorește dovezi despre amprenta sinistră a basmelor venită din vremuri imemoriale, potrivit cercetătorilor, putem menționa rapid că:

- năzdrăvanul Peter Pan, băiatul care nu voia să crească mare, în viziunea părintelui său,

scriitorul J.M. Barrie, îi suprimă pe băieții de pe Insula sa, de îndată ce aceștia par să fi crescut;

- Cenușăreasa, în versiunea lui Perrault, își iartă surorile vitrege, dar la Frații Grimm apare cu totul altă idee. În timp ce toate tinerele din regat încearcă să-și forțeze piciorul să intre în pantoful pierdut la bal, cele două surori, ajutate de mama lor, își taie degetul mare și o parte din călcâi. Prințul nu se lasă înșelat, ele fiind osândite să le fie ciuguliți ochii de păsări și să cerșească, oarbe, tot restul vieții;
- În opera originală a lui Carlo Collodi, tâmplarul Gepetto e cunoscut pentru că ura copiii și îl maltrata pe Pinocchio.

În finalul poveștii, bătrânul își vinde uneltele pentru a-i cumpăra acestuia cărți, însă Pinocchio sfârșește spânzurat pentru greșelile comise;

- Mica Sirenă Ariel, îndrăgostită de prințul pe care îl salvase de la moarte, face un sacrificiu imens pentru a avea picioare, la fel ca oamenii: rămâne fără limbă. După numeroasele întâmplări ce îi fac pe cei doi să se căsătorească, Ariel e obligată să-și ucidă soțul cu un cuțit magic pentru a redeveni sirenă. Nu o poate face și de aceea se aruncă în mare, transformându-se în spumă.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ospețe rafinate

cu mirodenii și delicii din alte vremuri

Dintotdeauna, încă de la debutul creștinismului, când oamenii au început să sărbătorească Nașterea Domnului, atașând-o datei de 25 decembrie, Crăciunul a fost prilejul unor ample manifestări culturale și chiar gastronomice. În special în perioada medievală, aceasta a fost o oportunitate de a găti cele mai elaborate mâncăruri și un prilej pentru puternicii vremii de a-și etala puterea și rafinamentul.

Multe preparate conțineau mirodenii aduse din Orient, precum ghimbir, nucșoară, scorțișoară și cuișoare, folosite și astăzi. Pe lângă mâncăruri pe care le consumăm și azi la masa de Crăciun, în Evul Mediu la această masă se serveau delicii care la ora actuală mai există doar în vechile manuale gastronomice.

Cap de mistreț

Acesta era unul dintre cele mai comune feluri de mâncare, fiind asociat în special cu vechile tradiții germanice, păgâne, împrumutate de creștinism prin intermediul culturii anglo-saxone. Delicatesa era atât de strâns asociată cu festivitățile de Crăciun încât pe la anul 1500 exista chiar și o „colindă a capului de mistreț", care începea astfel: „Am adus

de la vânătoare un cap de mistreț și dau laudă Domnului. Capul de mistreț în mâini îl țin, cu ghirlande împodobit și vă rog pe toți, de la acest ospăț, să cântați alături de mine."

Evident, doar cei bogați își puteau permite să meargă la vânătoare și să aducă un cap de mistreț, săracii acelor timpuri mulțumindu-se cu o prăjitură din aluat, de forma unui cap de mistreț. Pentru cei care serveau „originalul", o carte de bucate germană din secolul 16 recomanda fierberea capului de mistreț și apoi călirea lui în vin și servirea alături de un sos negru, făcut din grăsime, făină de grâu, vin și sirop de cireșe.

Pentru a face și mai savuros sosul se putea adăuga zahăr, ghimbir, scorțișoară și cuișoare, iar pentru o textură mai bogată se puteau pune în sos și stafide, boabe de strugure și migdale tocate mărunt.

Fazan la frigare

Prepararea unui fazan la frigare reprezenta o probă de foc pentru orice bucătar medieval, deoarece, pe lângă gătitul propriu-zis, pasărea era pregătită în mod special, în sensul că i se punea penajul la loc, fiind servită la masă așa cum arăta și când era vie. Doamna cu rangul cel mai înalt dintre meseni avea onoarea de a aduce fazanul pe tavă la masă.

O carte de bucate italiană din secolul 15 oferea o rețetă pentru sosul care însoțea fazanul fript: se amestecau ghimbir, scorțișoară, nucșoară, cuișoare și piper, se adăuga vin și puțin zahăr, dar și grăsimea scursă din fazan în timpul frigerii și acest amestec se turna peste feliile de carne bine rumenite.

Din nefericire, unii fazani aveau carnea de slabă calitate, ațoasă și deloc apetisantă. Bucătarii frigeau mai întâi o mică bucată și, dacă nu erau mulțumiți de calitatea cărnii, scoteau doar pielea păsării și acoperea cu ea corpul unei gâște bine fripte, servind-o pe post de fazan!

Plăcintă cu carne tocată

Se spune că primul care a servit oaspeților săi plăcintă cu carne tocată a fost Richard Inimă de Leu, regele Angliei, cu prilejul sărbătoririi Crăciunului, iar de atunci ele au devenit cunoscute în lumea anglo-saxonă ca „plăcinte de Crăciun".

Secretul acestor plăcinte delicioase consta în mirodeniile pe care le conțineau și care erau aduse de cruciații regelui din Țara Sfântă – ghimbir, nucșoară și cuișoare. Aceste mirodenii reprezentau, în tradiția creștină medievală, darurile aduse de magi lui Iisus. Plăcinta era coaptă într-un aluat în formă de iesle și deasupra se punea o figurină din aluat reprezentându-l pe pruncul Iisus. Oamenii bogați mâncau în fiecare dintre cele 12 zile ale sărbătorilor o plăcintă cu carne, dar nu aveau voie să o taie cu cuțitul.

Gogoșile Sfintei Lucia

În epoca medievală, sărbătorile de iarnă începeau încă dinainte de jumătatea lui decembrie, printr-un ospăț dat pe 13 decembrie în memoria Sfintei Lucia. Cu acest prilej se serveau niște gogoși deosebit de apreciate, în aluatul cărora se adăuga șofran. Din aluat se făceau discuri rotunde în care se înfigeau două stafide, pentru a reprezenta ochii scoși ai sfintei martire.

Țipar în lapte de migdale

O rețetă populară, mai ales în sudul Europei era țiparul fiert în lapte de migdale. Rafinații bucătari venețieni obișnuiau să fiarbă la foc domol timp de o oră și

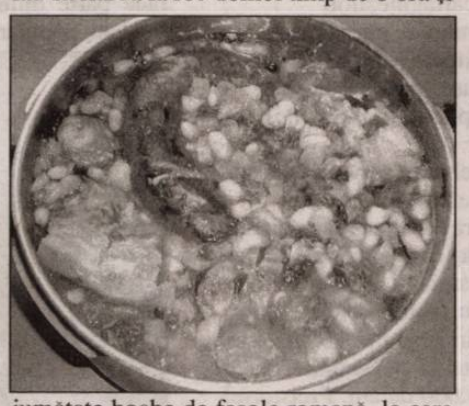

jumătate boabe de fasole romană, la care adăugau unt, ceapă, țelină și morcovi, înainte de a pune și usturoiul și țiparul întreg, fiert în prealabil în lapte de migdale. Mai spre nord, țiparul se servea afumat sau cu sos de muștar, în Suedia, și fiert în vin, cu șofran și ghimbir, în Germania.

Pottage

Acest cuvânt englezesc poate desemna practic orice fel de mâncare gătită în Evul Mediu, când diferența dintre supe și tocane nu era încă bine stabilită.

O rețetă de pottage pentru Crăciun era următoarea: se fierbea într-un ceaun mare

un picior de vită și se adăuga vin roșu, bere și mirodenii – de obicei cuișoare și nucșoară. Se mai puneau mere, stafide și prune uscate. După două ore de fiert la foc domol, carnea era dezosată și se servea separat de restul preparatului. Un alt tip de pottage se numea poray și era făcut din praz fiert, semănând cu o supă de praz din zilele noastre.

Turtă dulce

Asocierea figurinelor de turtă dulce cu Crăciunul datează tot din Evul Mediu. O rețetă engleză din secolul 15 dă următorul mod de preparare: un kilogram de miere se fierbea la foc domol, apoi se presăra în ea șofran și piper. Se adăuga pâine uscată bine măcinată și scorțișoară, iar preparatul era lăsat să se întărească într-o tavă pătrată sau în „matrițe" din lemn reprezentând diferite personaje biblice.

Budincă de smochine

O carte de bucate apărută în Anglia în secolul 14 dă o rețetă inedită de budincă, mai curând o tocăniță dulce: se începea prin blanșarea unei cantități rezonabile de migdale, care erau apoi pasate. Se adăuga apă și vin, smochine tăiate bucăți, stafide, ghimbir și miere, iar preparatul se lăsa la fiert, să scadă până devenea o pastă groasă, ca un magiun.

Posset

Pe lângă mult mai faimosul lichior de ouă numit eggnog, o altă băutură medievală servită de Crăciun era posset. Aceasta includea ouă, smântână, bere sau vin, care

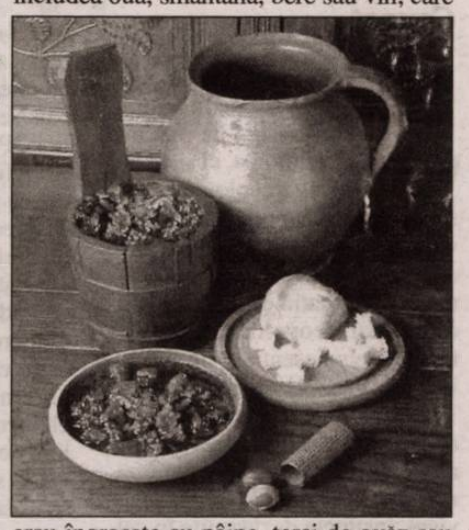

erau îngroșate cu pâine, terci de ovăz sau pastă de migdale.

O rețetă din secolul 16 recomanda fierberea unui kilogram de smântână cu mirodenii; separat se băteau 15 ouă și se amestecau cu vin alb fierbinte până deveneau o cremă. Aceasta se lăsa să se liniștească 30 de minute, la căldură moderată.

Clarrey

O băutură pe bază de vin, favorita meselor de Crăciun mai ales în Franța, era clarrey. Aceasta se prepara în felul următor: se fierbea vinul cu miere, se îndepărta spuma formată, se lua de pe foc, se adăugau mirodenii – cuișoare, piper, scorțișoară și se lăsa oala acoperită 24 de ore.

Mirodeniile formau în acest timp un reziduu gros, la fundul recipientului și erau îndepărtate după ce lichidul era strecurat prin pânză fină. Băutura se prepara cu cel puțin o lună înainte de a fi servită, iar un clarrey învechit timp de un an era considerat o delicatesă.

Caudle

Tot o băutură îndrăgită pentru Crăciunurile medievale, mai ales în Anglia și Franța, era caudle. Într-un vas se amestecau 5 gălbenușuri de găină, un litru de

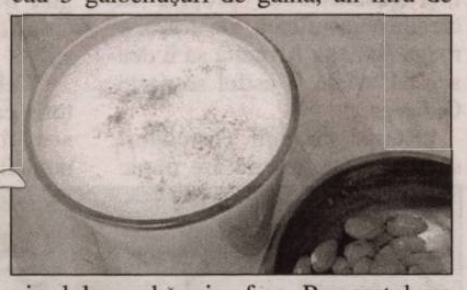

vin dulce, zahăr și șofran. Preparatul era încălzit la foc mediu, amestecând încontinuu, până când dobândea consistența unei creme. Putea fi servit fie ca atare, fie ca sos la deserturi.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Clipa când 2020 devine istorie, iar 2021 mister

Timpul, această valoare irecuperabilă şi ireversibilă, aflat mereu în mişcare, ne semnalează apropierea hotarului dintre ani. 2020 devine istorie, 2021 – mister.

Câtă valoare am dat ultimelor 365 de zile fiecare dintre noi? Ce planuri de viitor gândim în aceste momente de sărbătoare?

Adevărata valoare i-o dăm timpului, clipei care nu se mai întoarce, trăind în armonie cu noi înşine şi cu ceilalţi. Ideea este susţinută cu sfaturi utile de psihologi. Pentru a da valoare zilelor noastre, armonia cu ceilalţi este importantă şi o câştigăm renunţând la situaţii conflictuale.

Să ne etalăm generozitatea cât mai frecvent, dar să spunem şi „nu" când este cazul. Să dezvoltăm gratitudinea pentru a recunoaşte că ceea ce datorăm celorlalţi va creşte sentimentul de apartenenţă la un grup. Şi încrederea celorlalţi în dumneavoastră va creşte. Cum să procedăm ne învaţă psiholog Isabelle Filliozat.

„Nu contabilizaţi decât succesele şi eşecurile care depind de voi. Fiţi creativi, dezvoltaţi-vă aptitudinile cercetând soluţii noi. Propuneţi-vă idei şi proiecte noi".

Să nu pierdem fără rost clipele noului an. Să dăm valoare fiecărei clipe!

Reginele frumuseţii, în clipele succesului

Înainte de a deveni staruri apreciate, s-au clasat pe primele locuri în concursurile mondiale de frumuseţe. Reginele frumuseţii au pledat şi pentru pace în lume.

Priyanka Chopra, eroina filmului „Quantico" a debutat în carieră cu o dublă victorie: Miss

India (ţară care numără 500 de milioane de femei), apoi Miss Monde (planeta numărând 3,5 miliarde de femei).

Oprah Winfrey a fost aleasă Miss Black Tennessee în 1972.

La 18 ani devenea femeia cea mai puternică din Statele Unite.

Eva Longoria a câştigat un concurs de Miss când avea 22 de ani. În acelaşi timp câş-

tigase în Texasul său natal concursul Miss Corpus Christi.

Halle Berry, Miss Ohio la 20 de ani, a fost ulterior şi a doua „Miss USA", în 1986.

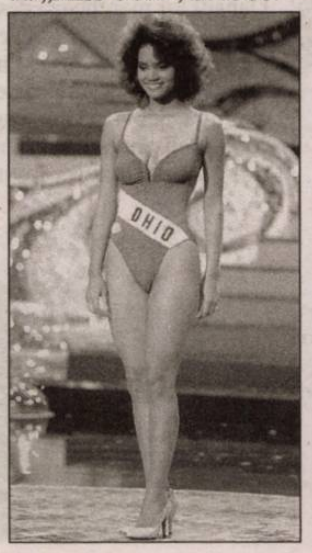

Gal Gadot, marea câştigătoare a concursului în Israel, viitoarea actriţă şi-a încercat

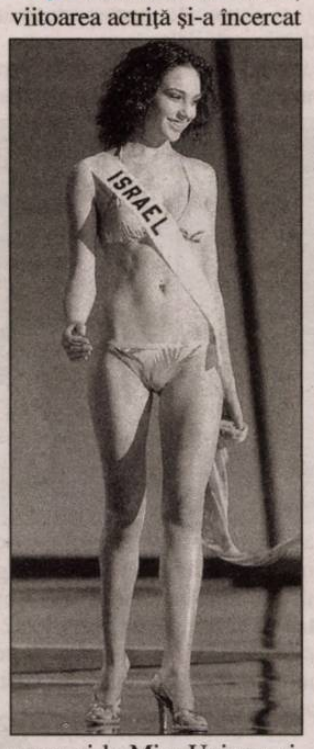

şansa şi la Miss Univers şi, din păcate s-a clasat a cincisprezecea.

Prima negresă aleasă Miss America (1984), Vanessa Williams, a trebuit să restituie coroana când revista „Pent-

house" a ameninţat-o cu publicarea unor fotografii mai vechi în care apărea goală.

Michelle Pfeiffer este mai frumoasă odată cu trecerea anilor. Dacă în 1978 era doar

pe locul şase la Miss California, în 1995 era considerată între primele cinci cele mai frumoase femei din lume!

Cu 16 ani înainte de „Basic Instinct" frumuseţea sa va fi

unanim recunoscută. Sharon Stone este aleasă Miss Pensylvania, în 1976.

Temperamentul dictat de clipa naşterii?

Clipa irepetabilă în care fiecare dintre noi a venit pe lume este privită dintr-o infinitate de unghiuri.

Psihologii şi biometeorologii şi-au dat mâna pentru a ne spune că lumina soarelui, condiţiile meteorologice sau presiunea atmosferică ne influenţează anumiţi neurotransmiţători chiar din primele clipe de viaţă. Astfel, se consideră că persoanele născute în zilele reci şi întunecate de iarnă sunt predispuse depresiilor şi, în general, prezintă un risc mai mare de îmbolnăvire.

Totuşi, cei născuţi iarna sunt rezistenţi la frig, dar în perioadele de tranziţie de la un anotimp la altul au probleme cu umiditatea excesivă, dar şi cu temperaturile prea mari din timpul verii. Sunt predispuşi la boli de piele şi la infecţii virale, iar oasele şi articulaţiile sunt punctul lor slab. Le sunt benefice cromoterapia şi acupunctura. De asemenea, kinetoterapia este recomandată persoanelor în vârstă care au probleme de mobilitate.

Persoanele care se nasc primăvara au în general un temperament sangvin, sunt mai emotive, dar şi impulsive şi dinamice. Sunt predispuse la afecţiuni ale sistemului nervos şi ale sistemului digestiv, pot avea probleme cu tensiunea şi migrene în momente neaşteptate. Pentru aceştia cele mai potrivite terapii complementare sunt acupunctura, meloterapia sau aromaterapia.

Cei născuţi vara au organismul robust şi sunt mai rezistenţi. Lumina şi soarele verii ajută sistemul imunitar. Totuşi temperaturile ridicate îi pot afecta pe cei care se nasc în perioadele caniculare. Persoanele născute vara se bucură de o sănătate bună, dar pot avea probleme cu stomacul, cu inima sau cu sistemul nervos. Majoritatea celor născuţi vara au un temperament coleric. Au nevoie de sport şi de reflexoterapie. De asemenea, sunt recomandate cure cu ape minerale şi cu extracte din plante medicinale.

Studiile au demonstrat că persoanele născute toamna sunt cele mai robuste şi se adaptează cel mai uşor schimbărilor care le-ar putea pro-

voca probleme de sănătate. Din punct de vedere psihologic au un temperament flegmatic, sunt echilibrate, modeste şi active. Sunt predispuşi la afecţiuni renale şi ale organelor sexuale. Le sunt favorabile tratamentele apiterapiei, cu miere, polen sau propolis. Beneficiază, de asemenea, de efectul plantelor aromatice şi de băile termale.

Aşadar, studiile biometeorologilor demonstrează că influenţa factorilor climatici asupra noastră este o certitudine.

Pe aripile valsului vesnic tânăr

Puţine dansuri sunt atât de îndrăgite în lume ca valsul, socotit de mulţi dintre noi şi mai ales simţit în străfundurile sufletelor noastre drept absolut nemuritor, cu mişcări ameţitoare executate pe melodii care te duc cu gândul la basm şi desăvârşire.

Practicat pe aproape toate continentele, în saloane luxoase sau în localuri modeste valsul reprezintă frumuseţe, dragoste, speranţă, constituie componentă ale unor opere muzicale celebre cum ar fi cele din baletele lui Ceaikovski sau din Simfonia Fantastică a lui Berlioz. A inspirat o mulţime de opere literare dintre care amintim „Valsul rozelor" de Alexandru Macedonski, „Invitaţie la vals" de Mihail Drumeş sau „Valsul de adio" de Mihail Kundera.

O mulţime de tablouri prezintă perechi de dansatori învârtindu-se într-un vals iar în filme se strecoară ca un invitat de seamă, de aceea vrem să readucem câteva elemente din istoria acestui dans în care muzica şi mişcarea sunt aproape de nedespărţit.

Frivol, dar adulat

Istoria valsului legată indestructibil de frumoasa capitală a Austriei este veche de câteva secole, parcurgând un drum lung şi presărat de multe dificultăţi. Catalogat iniţial drept vulgar, respins de oficialităţile bisericeşti, este primul dans în care partenerilor le este permis să se atingă mai deaproape.

Valsul vienez apare în secolul al XVI-lea găsindu-şi originea în dansurile populare de la petrecerile câmpeneşti din Austria şi Germania, printre care cunoscutul lendler. După pătrunderea lui în saloanele de bal ale curţii Habsburgice, valsul avea încă opozanţi care îl considerau frivol şi indecent dar a fost adoptat cu entuziasm de tinerii burghezi care i-au stilizat paşii şi au eliminat elementele de prisos.

Popularitatea sa a crescut spectaculos în ciuda presei ostile şi Viena l-a îmbrăţişat definitiv la începutul anilor 1800 când au fost deschise mai multe saloane în capitala traversată de Dunăre. Tot atunci valsul a pătruns şi în Anglia sub numele de „vals german" dar consacrarea sa definitivă s-a datorat unei lucrări anterioare, din secolul al XVIII-lea, respectiv opera „Don Giovanni" de Mozart care conţinea trei valsuri. Puţin mai târziu, Joseph Lanner şi Johann Strauss au făcut din vals partea centrală a creaţiilor lor, transformând definitiv în forma elegantă şi sofisticată pe care o cunoaştem astăzi.

Valsul vienez a adus cea mai mare schimbare în dans din istorie, revoluţionându-l şi înlocuind dansurile practicate în formaţie cu cel în perechi.

Familia Strauss

Istoria valsului vienez nu poate fi scrisă fără a sublinia meritul incontestabil pe care l-a avut în acest domeniu familia Strauss. Primul dintre ei, Johann Strauss, născut în 1804, orfan de la şapte ani a crescut în ambianţa muzicii populare vieneze pe care a valorificat-o în creaţiile sale.

A devenit celebru pentru valsurile sale şi cu orchestra sa, formată din 100 de muzicieni a cutreierat Europa, câştigând inimile tuturor. A compus peste 250 de valsuri făcându-l pe marele compozitor francez Hector Berlioz să afirme că „Viena fără Strauss ar fi ca Austria fără Dunăre".

Celebritatea acestui dans a fost adusă de fiul său Johann, născut în 1825, la al cărui debut presa vieneză a scris „Noapte bună, Lanner, bună seara Strauss-tatăl, bună dimineaţa Strauss-fiul". În anii maturităţii sale, acesta a abordat opereta dar rămâne consacrat drept „rege al valsului", autor al unor lucrări ca: „Sânge vienez", „Povestiri din pădurile vieneze", „Vals imperial" şi mai ales, vestitul vals „Dunărea albastră".

Se spune că marele compozitor Johannes Brahms, rugat de o doamnă să-i dea un autograf pe evantai, a scris primele note din Dunărea albastră, adăugând cuvintele „Din păcate, nu de mine".

Ceilalţi fii ai lui Johann Strauss-tatăl, Eduard şi Richard au contribuit la rândul lor la dezvoltarea muzicii vieneze, umbriţi însă de faima fratelui mai mare.

În ritm lent

O schimbare în execuţia valsului o aduce valsul lent înrudit mult cu muzica clasică, cunoscut iniţial sub numele de „Vals Boston". Precursorul acestuia a fost „Boston", un dans răspândit în SUA şi adus în Anglia în jurul anului 1874. Acest dans era caracterizat de întoarceri lente, cu mişcări lungi şi alunecate, partenerii ţinându-şi mâinile unul pe şoldurile celuilalt.

Varianta modernă a acestui dans a apărut în jurul anului 1910, fiind elaborată de către profesorii de dans

din Anglia. Dansatorii au putut astfel să folosească avantajele generate de tempoul mai lent pentru a adăuga figuri noi ce confereau valsului lent un farmec deosebit, mai interesant de executat şi de privit. Abia după 1922 a devenit popular şi cunoscut în lume, an în care Victor Sylvester având ca parteneră pe Phyllis Clarke au câştigat primul Campionat Mondial de dans.

Valurile Dunării

Nu putem vorbi despre vals fără a aminti una dintre cele mai strălucite lucrări de acest fel, cu nimic mai prejos decât vestitele valsuri vieneze.

Este vorba de „Valurile Dunării", compus în 1880 de Iosif Ivanovici, clarinetist, dirijor şi compozitor român născut în 1845 la Timişoara. Valsul a fost dedicat unei tinere încântătoare de origine evreiască din Lugoj, numită Sara Fried. Nu se cunosc împrejurările în care s-au întâlnit iniţial cei doi, dar manuscrisul valsului închinat faimoasei muze se păstrează cu grijă la sediul comunităţii Evreieşti din Lugoj.

Ivanovici a trăit întreaga viaţă în ţară, fiind dirijor al mai multor fanfare militare din ţară. În 1889, valsul „Valurile Dunării" a fost ales dintre 116 lucrări muzicale drept imn oficial al Expoziţiei Universale de la Paris, expoziţie în care a fost inaugurat şi Turnul Eiffel.

Valsul a devenit repede cunoscut în întreaga lume, a fost înregistrat în America o variantă a piesei lui Ivanovici şi interpretată în filme celebre de mari actori, ca Marlene Dietrich, Frank Sinatra sau Andy Williams. A intrat în repertoriul lui Tom Jones şi, mai nou, a fost intepretat de André Rieu. La noi în ţară a fost folosit în 1959 în filmul „Valurile Dunării", realizat de Liviu Ciulei şi interpretat cu mult succes de Corina Chiriac.

Balul Operei din Viena

Viena nu este numai oraşul valsului ci şi al balurilor în care superbul dans este atotstăpânitor. Cel mai cunoscut dintre acestea este Balul Operei cu o îndelungată tradiţie. lansat în 1862 ca eveniment, interzis de împăratul Franz Joseph în 1869. Manifestarea lui în localul Operei s-a desfăşurat iniţial în clădirea „Prietenii muzicii".

În 1877, împăratul a permis însă organizarea unui „soirée" în clădirea Operei Imperiale, dansul fiind interzis dar executat de cei curajoşi după miezul nopţii. După

multe piedici şi eforturi de a le depăşi a primit statutul şi numele de azi, la 21 ianuarie 1921, după căderea imperiului. Suspendat în timpul Războiului Mondial a fost reluat în 1955 câştigând an de an în strălucire.

Cu prilejul acestui bal, 144 de cupluri între 17 şi 24 de ani îşi fac debutul în societate. Vestimentaţia este una specială, tinerele poartă rochii lungi, albe, simple, mănuşi şi pantofi de aceeaşi culoare şi o tiară pe cap iar bărbaţii sunt îmbrăcaţi în frac, un papion şi mănuşi albe. Dansul lor marchează deschiderea oficială a Balului şi se desfăşoară pe opera „Fächerpolonaise" de Carl Michael Ziehren. Interpretat de Orchestra Filarmonică din Viena, întotdeauna valsul vienez „Dunărea albastră" încheie evoluţia debutanţilor. După acest moment, maestrul de ceremonii anunţă „Let the waltz begin!", ringul de dans fiind deschis tuturor invitaţilor.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Arta, miracolul imaginației trăsnite

Arta se află pretutindeni în universul pământesc şi, fără a forţa neapărat lucrurile, putem afirma că însuşi Creatorul a realizat adevărate opere estetice. Artele se adresează realmente tuturor simţurilor şi pot fi identificate la fiecare pas, trebuie doar să ştim cum anume s-o facem.

Michelangelo afirma că pentru magistralele sale creaţii nu a făcut altceva decât să ia un bloc de marmură şi să îndepărteze ceea ce era de prisos, pentru a scoate la lumină miracolul ascuns înăuntru. Păstrând proporţiile, putem spune că astăzi există numeroşi artişti plastici care pot realiza creaţii din cele mai neaşteptate lucruri şi în cele mai insolite moduri.

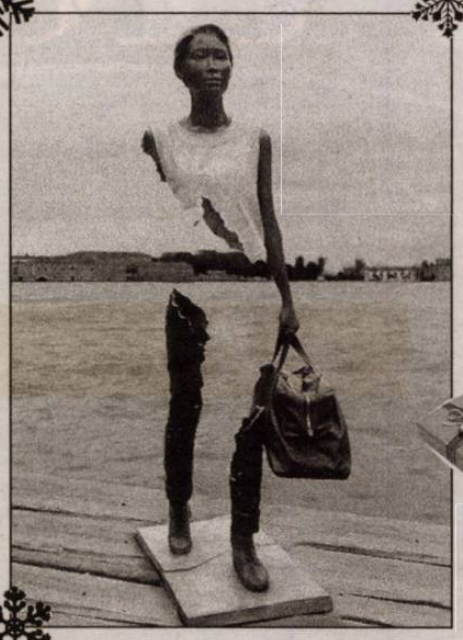

Plăcerea speranţei blânde

Este imposibil să rămâi de piatră în faţa sculpturilor suprarealiste ale italianului Bruno Catalano: călători porniţi pe un drum neştiut, după chip şi-asemănare, care însă nu există cu-adevărat, din ei „supravieţuind" sub ochii noştri doar fragmente de veşminte şi de încălţări, un geamantan ori un gest frânt într-un moment neaşteptat.

Imaginile halucinante trimit, la terifiantele efecte ale aşa-numitului experiment militar Philadelphia, în urma căruia bucăţi de oameni au rămas încastrate în structura metalică a unei nave maritime. Iar în cazul de faţă, chiar dacă ne referim la opere de artă, aceste personaje „incomplete" fizic au şi ele istoria lor profund umană, legată nemijlocit de viaţa artistului însuşi.

Bruno Catalano s-a născut în Maroc, însă pe când acesta avea 15 ani familia sa a fost obligată să plece în exil şi şi-a găsit refugiu în oraşul francez, port la Mediterana, Marsilia. Aşa se face că tânărul a

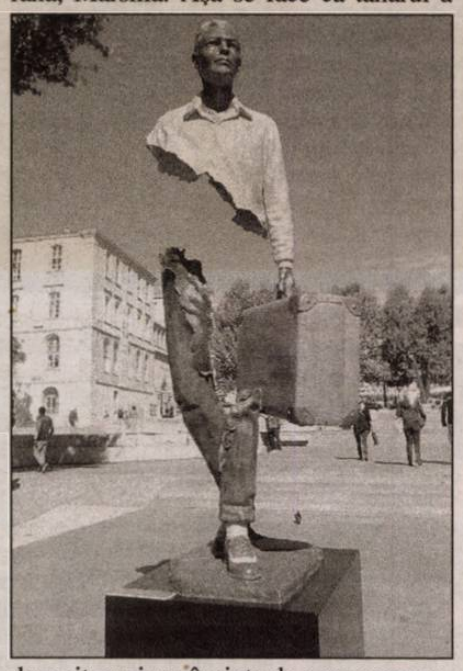

devenit marinar, înainte de a se reconverti, la 30 de ani, în „artizan sculptor", cum se autodefineşte. Am putea crede că operele sale încearcă să exprime durerea dezrădăcinării care nu l-a părăsit niciodată, ar însemna însă a limita creaţiile lui la o suferinţă, în timp ce este vorba despre mult mai mult.

Călătorul lui Bruno se află captiv între două ipostaze: este cel care a plecat, dar care nu a ajuns niciodată; este cel care lasă o parte din el însuşi pentru a găsi altceva a cărui natură încă nu o cunoaşte. Incomplet, el lasă în urmă ceea ce nu poate duce cu sine, pentru a se îndrepta către speranţa unui nou viitor. Şi unde altundeva ar fi putut amplasa artistul personajele sale, dacă nu pe o cale a destinelor reale?!

Monumentalele sculpturi în bronz se află instalate pe străzi, ca simboluri ale nostalgiei fericite şi a plăcerii speranţei blânde, în aşteptare. O stare de spirit cu care se intră în rezonanţă astăzi cu-atât mai mult cu cât străzile se golesc, pentru a renaşte mai frumos în viitor: vestirea unei noi călătorii.

Artă din paste făinoase

Într-o noţiune logică, o legătură directă între elementele menţionate în titlul de mai sus nu poate exista. Puterea nemărginită a creaţiei care se bazează pe existenţa valorii estetice în orice lucru şi în orice loc contrazice însă fără drept de apel asemenea legi nescrise.

Serghei Pahomov, un antreprenor rus din domeniul publicităţii convertit la artă printr-un hobby uimitor, pune în practică o activitate artistică unică deocamdată, pe

care oamenii de cultură o numesc sculptură din paste făinoase. Macaroane, spaghete şi tăieţei, penne, rigatoni sau farfalle, dar în cazul de faţă unite în formele dorite cu mult... superglue!

Ei bine, în mod real, din asemenea „materii prime", sub mâinile pricepute ale lui Serghei prind chip maşini şi avioane, troleibuze şi motociclete, tractoare cu remorcă şi elicoptere, copaci şi clădiri, dar şi creaţii cu identitate distinctă, precum Turnul din Pisa, muzicanţii din Bremen sau chiar celebrul Nastratin Hogea călare pe măgar.

La început, pasiunea lui erau maşinile din paste, cu uşi care se deschid şi roţi care se învârt. Apoi şi-a diversificat portofoliul, iar cea mai complicată piesă rămâne o sondă de petrol în miniatură, dotată cu piesele necesare pentru a efectua exact mişcarea unei sonde adevărate; evident, fără a extrage „aurul negru".

Personaje din legume şi fructe

Când vorbim despre piaţa de artă, firesc că nu ne gândim la tarabe pline cu tablouri, sculpturi ori partituri muzicale, din spatele cărora vânzători cu şorţuri la brâu îşi îmbie clienţii să cumpere produse... la preţ de producător! Nuanţa umoristică a acestei afirmaţii face trimitere la modul insolit de exprimare artistică a pictorului

italian Giuseppe Arcimboldo (secolul al XVI-lea): tablourile sale înfăţişează portrete compuse din fructe şi legume, din flori, cochilii şi peşti.

Totuşi, chiar dacă de la realizarea acestora au trecut patru veacuri, astăzi ele revin realmente în actualitate, dar, evident, într-o formă modernă, fiindcă – la drept vorbind – fiecare artist se inspiră la un moment dat şi din operele unor maeştri din trecut. Cel care a avut interesanta idee de „transmutaţie" este artistul Philip Haas, autorul unor sculpturi monumentale având drept model picturile lui Arcimboldo.

A luat naştere astfel instalaţia monumentală „Cele patru anotimpuri", inspirată din seria cu acelaşi titlu a pictorului italian. Imensele sculpturi de cinci metri înălţime şi cântărind fiecare în jur de 400 de kilograme, recompun personajele figurate din fructe şi legume, totul oferind impresia de pătrundere fizică în universul lui Arcimboldo. Fascinat de ideea transformării scalei elementelor pentru a modifica perspectiva privitorului, Philip Haas produce o impresie penetrantă.

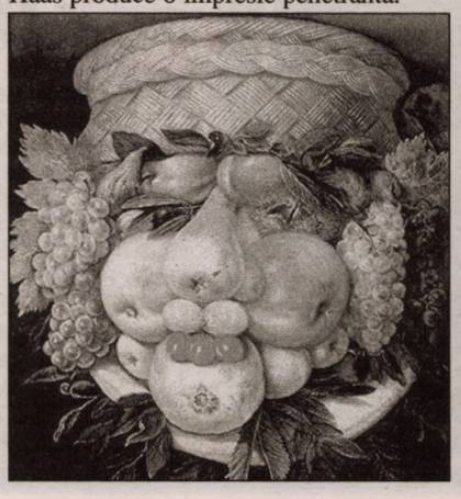

Artistul american contemporan destabilizează cumva sistemele de referinţă ale iubitorilor artei atât prin talia gigantică a operelor sale, cât şi prin „deturnarea" subiectelor unor tablouri celebre astăzi în toată lumea. Un efect logic, foarte valoros, este trecerea de la operele 2D (tablourile din care s-a inspirat) la cele 3D (sculpturile sale), care ne captivează atenţia şi ne transmit dorinţa de a redescoperi lucrările lui Arcimboldo. Cum spuneam – o piaţă din ale cărei produse ne putem hrăni spiritul... pe săturate.

Gumă de mestecat artistică

De mai bine de două decenii, în lumea artelor plastice neconvenţionale şi-a aflat locul şi italianul Maurizio Savini, cunoscut astăzi în întreaga lume datorită desprinderii sale de codurie tradiţionale. Ceea ce îl individualizează este ideea sa de a realiza aşa-numite „sculpturi".

În general, sursele de inspiraţie alternează între poveştile pentru copii, de unde a preluat diverse creaturi fantastice, şi animale, dar şi diverse elemente de natură socială. Exemplul fetei cu capul plecat, aflată într-o lădiţă de lemn pentru transportul legumelor şi fructelor, sugerează o anume alienare socială şi dezechilibrul dintre mediile sociale.

Tehnica folosită de Savini, incluzând utilizarea fibrei de sticlă şi a gumei de mestecat (în număr de circa 3.000 de lamele pentru fiecare lucrare), face ca aproape toate lucrările sale să aibă o culoare roz strălucitor, cu nuanţe spre violet luminos. „Gustul" de sorginte Pop al acestor creaţii nu este subliniat numai de consumul real, epuizant al materialului de lucru, ci – mai ales – de această cromatică roz-roşu, persuasivă şi totodată înşelătoare, deja cunoscută de heralzii secolului al XIX-lea, dar şi aplicată la scară industrială după anii '60 pe etichetele produselor de consum în masă.

Este suficient să ne gândim, de pildă, la binecunoscutul „roşu de Coca Cola" şi la destructurarea sa de către faimosul Andy Warhol. Putem vorbi, aşadar, despre

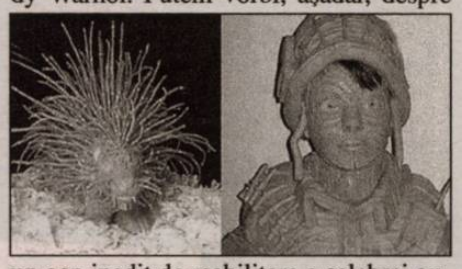

un gen inedit de reabilitare a celebrei gume de mestecat, inclusiv prin asocierea la nivel simbolic a acesteia cu actul artistic în sine.

Ca idee generală, artă se poate face din absolut orice. Ceea ce trebuie însă ca privitorul să reţină este mesajul însoţit de emoţia intrinsecă, pe care le conţine cu adevărat opera respectivă. Fiindcă, în fond, o creaţie cu adevărat valoroasă ne vorbeşte în primul rând despre noi înşine, despre ceea ce am trăit ori am visat să avem, despre fantasme şi realităţi, despre un întreg univers relevat sau ascuns în adâncurile fiinţei noastre.

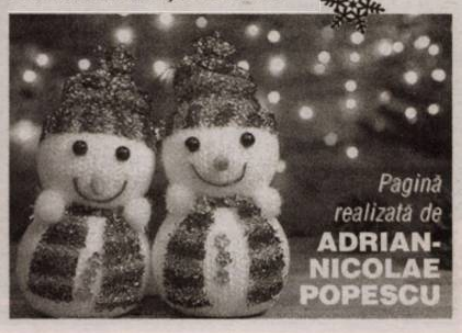

HOROSCOP 2021

Ce ne-au hărăzit astrele pentru 2021

BERBEC
(21 martie – 20 aprilie)

MOTTO-UL ANULUI: Nu cu ochii se poate vedea în întuneric!

VIAȚĂ PERSONALĂ. Pe măsură ce veți parcurge anul 2021, fiind în mod nativ foarte curioși, vă veți redirecționa gândurile și faptele, începând să realizați cât mai multe din ceea ce v-ați propus pentru acest an. Influența pe care o exercită Saturn asupra dumneavoastră vă va oferi un plus de încredere și o energie care vă va ajuta să vindecați unele probleme legate de respect și să vă deschideți mintea către noi metode de a conduce proiectele. S-ar putea să aveți destule momente de precogniție sau vă simțiți că aveți o intuiție de invidiat și asta mai ales în perioada eclipselor totale, de Lună în 26 mai și de Soare pe 4 decembrie.

DRAGOSTE. Cei care au o relație de lungă durată ar putea să caute puțin mai multă libertate în anumite privințe, fie își vor deschide mintea către noi posibilități, fie își vor dezvolta noi hobby-uri care vă vor conecta la un grup mai larg de prieteni. Focul iubirii se poate aprinde din nou în perioada eclipsei totale de Lună din 26 mai și vă poate duce pe dumneavoastră și pe persoana iubită la nivelul următor. Eclipsa inelară de Soare din 10 iunie vă poate aduce un pic mai multă bucurie vieții și va fi un moment rodnic pentru cei care vor să-și extindă familia.

Nativii singuri ai zodiei Berbec își pot găsi perechea. Se știe că sunteți unii dintre cei mai pretențioși când vine vorba despre parteneri pe termen lung. Sunteți puși la încercare în lunile februarie, mai, iunie și chiar în noiembrie. S-ar putea să atrageți parteneri care ating un nivel intelectual pe care nici măcar nu l-ați crezut posibil.

CARIERĂ ȘI BANI. Din punct de vedere financiar, vă puteți aștepta la câteva colaborări utile. Vă veți simți mai joviali, puteți împărți munca și conexiunile potrivite. Tranzitul lui Saturn în Vărsător continuă să vă agite focurile interioare, ducând în cele din urmă realizările la un nivel profund. De la sfârșitul lunii iunie și până în octombrie, când Pluto este retrograd în Capricon, vă puteți reîntoarce la deciziile mai vechi și să abordați diferit planurile dumneavoastră. La locul de muncă vă veți remarca, asumându-vă chiar un rol superior. Rugați-vă să fiți mai curajoși ca niciodată!

GEMENI
(22 mai – 21 iunie)

MOTTO-UL ANULUI. Fantezia nu este decât începutul.

VIAȚĂ PERSONALĂ. 2021 va fi un an destul de incitant pentru dumneavoastră. Încă de la începutul anului veți trece printr-un val benefic de abundență, care va genera o anumită energie puternică. Pe la jumătatea lunii februarie, în mai și la sfârșitul lunii decembrie tranzitul lui Saturn prin Vărsător și a lui Uranus în Taur va provoca unele valuri haotice în toată lumea. Așteptați-va la tot felul de surprize și fiți extrem de recunoscători pentru cadourile pe care le primiți, deoarece le meritați! Unul dintre cele mai importante evenimente va avea loc pe 29 mai, în urma unei eclipse totale de Lună, care se va petrece în semnul opus dumneavoastră, cel al Săgetătorului.

DRAGOSTE. Pentru Gemenii aflați într-o relație pe terme lung, 2021 este un an cu adevărat minunat, când veți aprofunda conexiunile. Este foarte important pentru cei care doresc să-și continue angajamentul, fie prin extinderea familiei, căsătorie, fie luând în considerare o mișcare care să va apropie mai mult de persoana iubită. Eclipsa inelară din semnul dumneavoastră care

are loc în 10 iunie vă va deschide mai mult mintea, inima și va aduce abundență și prosperitate.

Pentru Gemenii singuratici care caută dragostea, aceasta este anul perfect pentru a vă lăsa în stăpânirea cuiva. Gusturile vi se schimbă, probabil în urma unei suferințe pe care ați trait-o în 2020. Acum știți ce căutați! În jurul datei de 26 mai, în perioada eclipsei totale de Lună, poate avea loc o întâlnire magnetică, apariția parcă de nicăieri. În rest, pe tot parcursul anului veți fi în formă, așa că trebuie să rămâneți cu picioarele pe Pământ și pregătiți-vă pentru acțiune, mai ales că punctul culminant este în noiembrie și decembrie.

CARIERĂ ȘI BANI. Anul acesta, luarea deciziilor cruciale înseamnă că trebuie să fiți întotdeauna cu câtiva pași înaintea tuturor celorlalți. Jupiter trece prin semnul Vărsătorului din ianuarie până la mijlocul lunii mai și, de asemenea, de la mijlocul lunii octombrie până la sfârșitul lunii decembrie. Este o perioadă când vă veți asuma chiar mai multe joburi sau vă veți întinde pe mai multe domenii cu lucrul. Aveți multe rute pe care le puteți lua în considerare atât pentru oportunități financiare, cât și pentru a vă îndeplini spiritual în această lume.

RAC
(22 iunie – 21 iulie)

MOTTO-UL ANULUI. A trăi este un act de creație.

VIAȚĂ PERSONALĂ. În anul 2020 ați făcut câteva schimbări incredibile, iar în anul 2021 veți face progrese reale. Au existat multe suișuri și coborâșuri, mai mult sau mai puțin traumatizante, mai ales pentru dumneavoastră care sunteți un semn compasiv. 2021 poate însemna lucrul la mai multe fațete ale spiritualității, ale îngrijirii corpului, ale cercetării și extinderii mintii. În acest moment nu există nimic prea ieșit din comun, deoarece s-ar putea să fiți interesați chiar de studii paranormale sau de tip ocult. S-ar putea chiar să aflați adevărul despre o situație de familie pentru care ați petrecut prea mult timp încercând să o rezolvați. Poate că ați sacrificat propria fericire pentru binele celor dragi sau doar pentru a vă împăca.

DRAGOSTE. Cuplurile acestei zodii își vor

pune relația în balanță și vor vedea ce este bine, și ce nu funcționează. În acest an relația de cuplu se va întări semnificativ. Veți trece prin momente de extaz, prin momente de bucurie și creativitate. Acest lucru poate ajuta la menținerea unei prietenii vii între parteneri și va calma orice situație incomodă.

Nativii singuri ai acestei zodii își vor aminti că din cauza nebuniei din 2020 au luat o decizie corectă pentru propria viață. S-ar putea să vă încredințați inima cuiva care nu o merită sau v-ați săturat de aceeași poveste. În iunie și iulie s-ar putea să vă simțiți un pic mai atenți și gata să faceți o schimbare. Abia prin septembrie puteți spune că sunt șanse reale pentru a găsi persoana iubită.

CARIERĂ ȘI BANI. Semnul Rac este atât de responsabil, încât poate duce grija unei întregi familii. Dacă ați sprijinit pe cineva fie moral, fie le-ați trimis niște bani pentru cheltuieli suplimentare, în acest an veți fi un pic mai duri. Oportunitățile de lucru vă vor duce spre propriile obiective. S-ar putea să vă împărțiți timpul între muncă și familie.

LEU
(22 iulie – 22 august)

MOTTO-UL ANULUI. Un copac are multe ramuri și frunze, dar o singură tulpină.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Începe un an rodnic pentru semnul exuberant al Leului. Secretul este să aveți răbdare și să știți că totul va ajunge exact așa cum ar trebui să fie. În acest sens, veți parcurge tot felul de teste pe tot parcursul anului 2021 care vă vor uimi cât de capabili sunteți. Vor exista destule teste emoționale și felurite schimbări energetice, dar cu spiritul mereu în alertă veți putea rezolva totul cu ușurință. Mijlocul lunii februarie, mijlocul lunii iunie și sfârșitul lunii decembrie vor fi perioade în care vă veți confrunta cu multe provocări în ceea ce privește cariera, relațiile și viața publică.

DRAGOSTE. Dacă până acum ați păstrat ascunse detaliile unei relații romantice pe termen lung, acum este momentul prielnic să ieșiți și să demonstrați oamenilor că nu sunteți doar un lider singuratic. Cuplurile bine sudate vor lua decizii destul de ușor și chiar s-ar putea să vă gândiți să schimbați actuala locuință pentru a vă crește calitatea vieții.

Pentru nativii singuri ai acestei zodii, o realizare majoră vine în acest an de la o persoană care a avut cheia inimii dumneavoastră ceea ce vă va determina să luați o decizie importantă și să intrați într-o relație pe termen lung chiar înainte să fiți pregătiți. Încercați să fiți precauți mai ales în lunile februarie, mai și decembrie. Ar fi bine să vă întâlniți cu persoane care sunt un pic ieșite din comun.

CARIERĂ ȘI BANI. Sunteți niște luptători care găsesc întotdeauna o cale de a trece prin numeroasele furtuni. Tranzitul influent al lui Saturn în Vărsător aduce evoluții profesionale puternice incitând nevoia de schimbare personală. S-ar putea să primiți chiar și o creștere a salariului, dar pentru asta sunt necesare multe ore suplimentare. Februarie, iunie și decembrie vor fi acele momente speciale pentru ca semnul dumneavoastră să preia conducerea.

BALANȚĂ
(23 septembrie – 22 octombrie)

MOTTO-UL ANULUI. Toți muncim pentru Dumnezeu. Este un patron dur și salariul nu este întotdeauna grozav, dar există destule recompense.

VIAȚĂ PERSONALĂ. 2021 subliniază adevăratul dar al comunicării, scotând în evidență calitățile creative ale semnului dumneavoastră. Fiind un semn care aparține elementului Aer, vă veți afla într-o permanentă căutare de noi cunoștințe și s-ar putea chiar să luați în considerare intrarea într-un program de studiu care vă va extinde orizonturile. Magnetismul personal va va direcționa spre o expansiune spirituală, o educație continuă. În acest an, în lunile ianuarie și februarie Mercur este retrograd și va crea confuzii, afectându-va talentul creativ. Vindecarea vine tot de la același astru de la sfârșitul lunii septembrie până la mijlocul lunii noiembrie.

DRAGOSTE. Pentru cuplurile care vor să adauge în familiile mai multa calitate nu se pot aștepta decât la provocări. Vi se va cere să renunțați la anumite preconcepții pentru a depăși aceste dragoste. 14 februarie, 14 iunie și 24 decembrie sunt zile în care puteți lua decizii cu greutate pentru viitorul cuplului. Nu înseamnă că trebuie să vă pregătiți într-un anume fel, dar vă veți confrunta cu anumite lecții de viață care ori vă vor apropia, ori vă vor separa.

Singuraticii nativi ai acestei zodii își vor căuta cu ardoare perechea. Dacă veți forma o relație stabilă și solidă, vă veți ajuta să vă echilibrați. Sunteți meniți să fiți alături de cineva, iar 2021 poate aduce pe cineva potrivit pentru dumneavoastră!

CARIERĂ ȘI BANI. Acesta este anul în care puteți obține cu adevărat ceea ce cereți, dacă veți ști cu ce cărți să jucați. Există piese din propria carieră care trebuie scoase, mai ales dacă acestea sunt contacte care v-au ținut pe loc. Veți formula noi abordări structurate care vă vor ajuta să parcurgeți ciclurile cu care vă veți întâlni până în mai, iunie și din nou în noiembrie și decembrie. Finantele vor fi extrem de bune, dar va trebui să luptați pentru a ajunge acolo unde vreți.

SCORPION
(23 octombrie – 21 noiembrie)

MOTTO-UL ANULUI. Dacă pierdeți cu eleganță, poate fi o victorie importantă.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Acesta este un an extrem de important pentru puternicul semn al Scorpionului. Mai multe tranzite vor atinge puncte majore din diagrama dumneavoastră, oferindu-vă perspective noi și solicitându-vă să luați decizii care vor contribui atât la viața familială, cât și la cea profesională. Astrele vă vor infuza o energie dificilă, așa că mijlocul lunii februarie, mijlocul lunii iunie și sfârșitul lunii decembrie vă pot aduce schimbări radicale în viața dumneavoastră. Pluto, planeta guvernatoare a Scorpionului, intră într-un ciclu retrograd între 28 iunie și 7 octombrie, făcând din acest interval o perioadă potrivită pentru a revizui ce mai trebuie realizat ca să vă simțiți pe deplin împliniți. Amintiți-vă întotdeauna că Universul dorește să reușiți orice vă propuneți, iar anul acesta nu face excepție de la această regulă.

DRAGOSTE. Relațiile de cuplu vor experimenta multe schimbări în 2021. Veți prelua domnia puterii și vi se va cere să conduceți. Ideea unei relații echilibrate și respectuoase este cea mai importantă. Există momente esențiale în care deciziile vor intra în scenă, dar veți ști ce vă doriți, pentru că întotdeauna alegeți ce este potrivit pentru dumneavoastră.

2021 poate aduce întâlniri destinate Scorpionilor singuri. Prezența lui Jupiter și a lui Saturn în zodia Vărsătorului vor parcurge casa a patra, a casei și a familiei, trezindu-vă interesul pentru conexiuni de dragoste foarte plăcute. Nu trebuie să vă faceți griji dacă nu căutați nimic serios, deoarece acesta este un an minunat pentru a vă distra.

CARIERĂ ȘI BANI. A sosit timpul să nu vă opriți din visare. Vă simțiți pregătiți și dispuși să vă investiți timpul în ceea ce contează cu adevărat pentru viitorul dumneavoastră. Nu aveți nicio problemă să rezistați la tensiunea care implică o afacere bună sau să faceți sacrificii pentru a ajunge acolo unde trebuie. Vor avea loc evenimente bruște sau schimbări în parteneriatele legate de carieră și vă poate implica chiar propria familie în dobândirea succesului dumneavoastră.

FECIOARĂ
(23 august – 22 septembrie)

MOTTO-UL ANULUI. Nu întotdeauna calea cea mai grea este și cea mai bună.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Este un an minunat pentru a face pași importanți în cariera. Simțul analitic foarte dezvoltat vă va ajuta să munciți asiduu, iar dedicația vă va fi de folos pentru ca visele să devină realitate. Sunteți influențați de nodul nordic al Lunii care tranzitează prin Gemeni și se află în zona de dezvoltare a carierei, cerându-vă să vă bucurați de viață mai mult, chiar dacă adesea vreți să deținеți controlul. Energia dumneavoastră este legată și de eclipsa totală de Lună din 26 mai, de cea inelară de Soare din 10 iunie, de eclipsa parțială din 19 noiembrie și de eclipsa de Soare din 4 decembrie. Aceste date vă pot ajuta să vă stabiliți un program bine pus la punct ca să reușiți să îndepliniți obiectivele.

DRAGOSTE. Pentru cuplurii anul 2021 va reflecta viața amoroasă care fie va îmbunătățesc abilitățile de comunicare, fie indică ceva ce trebuie sortat. Unele cuplurii vor trebui să lucreze la micșorarea diferențelor de caracter sau de cultură și vor găsi opțiuni cu privire la modul în care vor continua. Saturn și Jupiter prin propriul semn pot aduce un angajament sanătos și chiar pot permite unei relații pe termen lung să se confrunte cu o situație destul de severă în acest an. Acestea pot fi incluse, dar nu pot limita, semnarea actelor de căsătorie, a unui testament, a unui contract sau chiar a unor acorduri anterioare de divorț. Vi se va cere să vă concentrați asupra lucrurilor care vă fac cu adevărat viața mai frumoasă.

Vărsătorii singuri vor avea un an minunat și nu vor ezita să aleagă pe cineva care să le atingă sufletul. Un posibil parteneriat poate să apară în perioada mai-iunie. Vestea interesantă este că s-ar putea să întâlniți pe cineva care să vă impresioneze într-un mod neașteptat. Cei care au încercat acest teren de prea mult timp, își vor da seama că nu este deloc o joacă! Ultimele luni din 2021 vă pot aduce alături sufletul pereche.

CARIERĂ ȘI BANI. Anul acesta, pentru nativii Vărsător va ploua cu noroc în ceea ce privește finanțele. Este un moment în care puteți acumula forța necesară pentru a vă simți susținuți și apreciați. Puteți lua în considerare întoarcerea la studiu sau schimbarea carierei. Fiți extrem de vigilenți în timpul ciclurilor retrograde ale lui Mercur, deoarece vă trebui să găsiți cale prin intermediul unor comunicări complicate și s-ar putea chiar să mediați niște dispute.

SĂGETĂTOR
(22 noiembrie – 21 decembrie)

MOTTO-UL ANULUI. Simplele realități ale vieții cotidiene au o legătură strânsă cu lumea idealurilor măreție.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Anul 2021 poate deveni un punct de cotitură absolut pentru toți nativii Săgetător. Există o energie miraculoasă în jurul dumneavoastră care poate veni ca un duș rece într-o zi toridă. Veți avea momente de autoreflecție care însă vă pot deschide răni vechi, dar creează și momente de prietenie extrem de grațioase. Prezența eclipselor lunare și solare vor parcurge semnul personal și tărâmul opus al Gemenilor, așa că vă vor ajuta să obțineți o perspectivă completă și să observați lumea printr-un nou obiectiv. De exemplu, eclipsa totală de Lună din 26 mai vă va oferi o eliberare masivă în viața personală, care este atât de purificatoare și vă va întări forțele.

DRAGOSTE. Acum ar trebui să luați în considerare elementul semnului zodiacal al partenerului. Dacă partenerul este într-un semn de Apă sau de Pământ, ar putea să facă față un pic mai greu anumitor experiențe și s-ar putea ca dumneavoastră să fiți acela care îi veți trage mai departe. Țineți cont că în 2021 sunt necesare abilități de ascultare și de comunicare atentă pentru a menține romantismul la o cotă ridicată.

Se pare că pentru nativii singuri ai zodiei Săgetător nu mai există alte soluții, asta bineînțeles pentru cei care au experimentat deja relații nesănătoase și toxice. Totuși trebuie să aveți grijă la intenția unei persoane. Semnul Săgetător este vibrant și activ cosmic, așa că veți atrage multe persoane diferite și vă va lua mult timp dacă veți căuta persoana potrivită.

CARIERĂ ȘI BANI. Lecția pe care trebuie să o învățați în 2021 include ideea că sunteți capabili să rezistați și să vă susțineți capacitatea de a construi. 14 februarie, 14 iunie și 24 decembrie sunt cele mai puternice date, când tranzitele vor intra puternic în joc influențând afacerile și finanțele din acest an. Dacă până acum v-ați ascuns în spatele ușilor închise, există un reflector care vă cere să riscați și să ieșiți din necunoscut.

CAPRICORN
(22 decembrie – 19 ianuarie)

MOTTO-UL ANULUI. Emoțiile pot fi calmate cu ajutorul respirației.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Sunteți suflete unice care sunt pe Pământ pentru un scop anume. Veți trăi timpuri noi, care vă vor face să tânjiți și să vreți ca lucrurile să se întoarcă așa cum erau odinioară. Punctele de cotitură din acest an nu se limitează la mijlocul lunii februarie, la jumătatea lunii iunie și la sfârșitul lunii decembrie, dar vor aduce influențe puternice. Vor fi niște lecții care vă vor testa stima de sine, menite să va curete a doua chakră, cea a creativității.

DRAGOSTE. Ca parteneri. Capricornii vor experimenta o multime de compromisuri în cea mai mare parte a anului 2021, mai ales dacă lăsati ca relația să ocupe locul 2 în preocupările dumneavoastră. Va trebui să ascultați pe cineva, ceea ce nu e tocmai o sarcină ușoară dacă simțiți că trebuie să aveți dreptate și să vă exercitați dominația. Luați în calcul să aprofundați angajamentele și dincolo de înțelegerea spirituală, mentală și fizică.

Pentru Capricornii singuri o abordare opusă celei aplicate până acum va da celei mai bune rezultate. Acesta este anul potrivit pentru a rasfoi scenariile și a trimite editorului cel mai cochet text. Chiar nu aveți nimic de pierdut! Ianuarie și februarie v-ar putea aduce o relație care durează de-a lungul anului și poate servi ca potențial partener pe termen lung.

CARIERĂ ȘI BANI. Sunteți absolut obsedați de viata profesională și acesta este exact motivul pentru care ați venit pe lume, pe Pământ. Puteți face singuri munca unei întregi echipe. Fiți însă indulgenți cu propriul corp, deoarece sunteți om, nu mașinarie! Ianuarie și februarie vă scot la iveală următoarea fază a vieții profesionale. Finantele intră și ele în joc foarte devreme, mai ales că Mercur retrograd tranzitează zodia Vărsător prin a doua casă personală, cea a bunurilor materiale și a valorilor personale. Trebuie să ieșiți în fată și să nu vă fie frică să încercați lucruri noi.

PEȘTI
(19 februarie – 20 martie)

MOTTO-UL ANULUI. Precauția nu trebuie confundată în mod greșit cu lașitatea.

VIAȚĂ PERSONALĂ. Trebuie să adoptați cu adevărat abordarea potrivită pentru a permite vieții să vină așa cum este ea. Sunteți un semn sensibil și ori de câte ori simțiți că situația scapă de sub control, va trebui să găsiți o cale care vă va ajuta să realizați visele cele mai importante. Este un an bun să lucrați alături de cei care vă susțin. Mijlocul lunii februarie, mijlocul lunii iunie și sfârșitul lunii decembrie sunt perioade ale extremelor, când vor acționa ca o scânteie asupra anumitor evenimente. În acest an fascinant, viața dumneavoastră spirituală s-ar putea chiar adânci și poate veți simți că sunteți capabili să preziceți lucrurile înainte ca acestea să se întâmple.

DRAGOSTE. Nativilor aflați într-un cuplu li se recomandă să se sprijine emoțional unii pe ceilalți. Căutați-vă partenerul de viață pentru a vă îndruma când vă simțiți pierduți și acesta, la rândul lui, va proceda la fel. Pentru acele cupluri care se gândesc să-și extindă familia, acesta este, de asemenea, anul perfect pentru a aduce pe lume un copil sau chiar să ia în considerare investițiile pentru o casă nouă. Nu uitați să păstrați însă o graniță puternică în jurul dumneavoastră și a celor dragi.

Pentru nativii singuri din zodia Pești anul 2021 va fi unul minunat pentru a găsi pe cineva cu care nu v-ar deranja să vă petreceți viața. Aveți încredere, mai ales că anul începe mai lent decât ați prefera. Eclipsa inelară de Soare din 10 iunie vă va da undă verde pentru a permite unei noi iubiri să intre în viața dumneavoastră. Iunie este un moment de cotitură a destinului.

CARIERĂ ȘI BANI. 2021 este un an marcat de schimbări continue. Unele vor fi mai mici decât v-ați fi așteptat, iar altele vă vor răsturna complet lumea. De ani întregi ați depus ore lungi de sacrificii pentru un vis pe care l-ați transformat într-o realitate. Acesta este anul dumneavoastră pentru a lua bagheta puterii și a vă dezvolta profesional. S-ar putea însă să trebuiască să vă bazați și pe prieteni pentru a vă simți mai încrezători. Este posibil să transformați o idee într-o afacere de familie care să susțină generațiile ce vor urma.

Avatarurile unui spion
cu patru vieţi paralele

Spionii, aşa am aflat din filme, trăiesc o aventură continuă cu paşapoarte diferite, nume diferite şi minciuni diferite, în funcţie de situaţie şi de context. O poveste încâlcită şi interesantă este cea a scriitorului, spion şi ofiţer MI6 (?) englez Alexander Wilson, a cărui biografie este puţin cunoscută, iar activitatea lui rămâne în continuare un secret păstrat în arhivele britanice după aproape 8 decenii.

Pe numele complet, din acte, Alexander Joseph Patrick Wilson s-a născut în 1893. Alec Wilson s-a înrolat în Royal Naval Air Service în 1914, la începutul Primului Război Mondial, a fost rănit de mai multe ori şi în 1917 a fost demobilizat.

În martie 1916, Alec s-a căsătorit cu prima sa soţie, Gladys Ellen Kellaway (1896-1981), din 1920 până în 1925 Alec şi Gladys conducând o companie de teatru şi locuind în Oxfordshire.

A doua căsătorie

În 1925, Wilson a căpătat un post de profesor de literatură engleză la Islamia College de la Universitatea Punjab din Lahore (acum parte a Pakistanului). Biograful Tim Crook, a descoperit că Wilson a falsificat acreditările care au dus la numirea sa. Lăsând-o în urmă pe Gladys şi copiii lor, Wilson a plecat în India britanică în octombrie 1925.

A întâlnit-o pe actriţa Dorothy Phyllis Wick (1893–1965) care era în turneu, pe un vas care pleca din Liverpool spre Karachi. Wilson s-a căsătorit cu Dorothy în Lahore în 1928, fiind căsătorit în continare cu Gladys, prima sa soţie. Deşi se pare că a avut loc o ceremonie de nuntă la Catedrala din Lahore, nu a fost găsit niciun certificat care să confirme că a avut loc o căsătorie formală. Pentru o vreme, cei doi au locuit în Lahore.

Wilson a călătorit şi a învăţat urdu şi limba persană. În 1939, Wilson susţinea că a fost editorul unui cotidian în Lahore între 1931 şi 1934 şi că a petrecut un timp în Arabia, Ceylon şi Palestina.

Crook sugerează că rolul lui Wilson la Islamia College ar fi putut fi o acoperire a muncii desfăşurate în numele agenţiilor de informaţii britanice în calitate de recrutor şi informator.

A treia căsătorie şi munca de informaţii

Gravidă, Dorothy Wilson s-a întors în Anglia în 1933, unde s-a născut fiul ei, Michael Chesney. Certificatul de naştere îl înscria pe tată ca fiind Alexander Douglas Chesney Wilson, maior în Regimentul Middlesex. Cercetările lui Crook din arhivele Regimentului Middlesex nu au găsit nici un maior cu acest nume. Şi singura fotografie pe care Michael o avea despre Alec Wilson îl arăta purtând uniforma de ofiţer într-unul din regimentele din Punjab ale armatei britanice indiene.

Dorothy Phyllis Wick

Alec a sosit la Londra în 1934, dar a părăsit-o pe Dorothy şi pe fiul lor şi s-a întors la Gladys, prima şi încă soţie legitimă şi familia sa, care locuiau acum în Southampton. I-a spus lui Gladys că va găsi unde să locuiască toţi. În schimb, el şi Dorothy au locuit în Mica Veneţie. Mai târziu, Michael a bănuit că tatăl său a fost implicat în activităţi de informaţii ca agent în anii 1920 şi 1930.

Şi-a amintit că l-a văzut pe tatăl său întâlnindu-l pe Joachim von Ribbentrop la Ambasada Germaniei în Carlton House Terrace din Londra în primăvara anului 1938 precum şi alte întâlniri cu bărbaţi cu care tatăl său vorbea fluent limba germană. În 1941, Alec a părăsit-o în cele din urmă pe Dorothy, plecând în uniformă, după ce l-a sărutat pentru ultima dată pe fiul său Michael.

În 1940 îl avem pe Wilson care lucra ca traducător pentru Serviciul de Informaţii Secrete (pe atunci MI6) în secţiunea X, care a efectuat supravegherea comunicaţiilor ambasadelor. Acolo a cunoscut-o pe Alison Mary McKelvie (1920-2005), care a lucrat ca secretară a domnului Wilson pentru M16. După ce apartamentul în care locuia a fost distrus în timpul unui bombardament german asupra Londrei, Alison s-a mutat la Alec.

În 1941, Wilson s-a căsătorit cu Alison, care a devenit a treia soţie. Deşi îi arătase un certificat de divorţ, s-a constatat ulterior că acesta era falsificat. Wilson era cu aproape 30 de ani mai în vârstă decât Alison în momentul căsătoriei lor. Cuplul a avut doi fii, Gordon (n. 1942) şi Nigel (n. 1944).

În 1942, un unchi matern i-a spus fiului lui Dorothy, Michael, în vârstă de nouă ani, că Alec a fost ucis în bătălia de la El Alamein. În realitate, Wilson trăia la Londra cu Alison la acea vreme. În timp ce un locotenent colonel Wilson, din Regimentul Punjab, era cel înregistrat ca ucis la El Alamein în timpul unui atac. Dosarele publicate în Arhivele Naţionale de la Kew în mai 2013 au confirmat că un traducător de hindustani, persană şi arabă s-a alăturat SIS în octombrie 1939 şi a fost forţat să demisioneze în octombrie 1942. Numele traducătorului este probabil al lui Alexander Wilson, deoarece detaliile dezvăluite se potrivesc cu cele incluse în prima parte a unui memoriu, scris de Alison Wilson pentru cei doi fii ai săi, şi citat în biografia lui Wilson a lui Crook din 2010. În 1944 a fost urmărit penal şi amendat pentru că s-ar fi pretins colonel al armatei indiene şi „purta decoraţii false".

Alison Mary McKelvie

A patra căsătorie

La mijlocul anilor 1950, Wilson lucra ca portar de spital într-o unitate medicală din West London, când s-a întâlnit şi, în 1955, s-a căsătorit cu o asistentă, Elizabeth Hill (1921-2010), cu care a avut un fiu, Douglas în acelaşi an. În anii următori, Wilson a continuat să pretindă că lucrează la *Foreign Office*, în timp ce era angajat ca funcţionar la o fabrică de tapet.

După ce Elizabeth s-a mutat în Scoţia cu Douglas în 1957, Wilson a trăit din nou cu Alison. Până pe 4 aprilie 1963, când, la vârsta de 69 de ani, Wilson a murit în urma unui atac de cord. Piatra sa funerară notează că a fost „cunoscut şi sub numele de Alexander Douglas Gordon Chesney Wilson", îl descrie ca „autor şi patriot" şi citează *Othello* al lui Shakespeare: „El a iubit nu cu înţelepciune, ci prea bine". Monumentul se află la câţiva metri distanţă de mormântul colegului agent MI6, comandantul Lionel Crabb.

Wilson cu prima sa soţie, Gladys

Vieţi paralele

Cine a fost cu adevărat Alexander Wilson? În 2005, Tim Crook s-a apucat să cerceteze biografia lui Alec Wilson şi după şase ani a publicat o carte intitulată *Viaţa secretă a unui agent secret: viaţa misterioasă şi vremurile lui Alexander Wilson.* Toţi descendenţii supravieţuitori ai lui Alec Wilson cu familiile lor, în total 28 de persoane, s-au întâlnit pentru prima dată în decembrie 2007 în Hampshire, când au fost înregistraţi.

Cartea lui Crook este cea care a inspirat producţia dramei în trei părţi a BBC din 2018, intitulată *Doamna Wilson,* cu Iain Glen în rolul lui Alec Wilson şi Ruth Wilson care a interpretat-o pe bunica ei, Alison Wilson.

Imaginea întregii familii Wilson a apărut în ultimele secvenţe ale filmului *Doamna Wilson.* Fiecare dintre copiii lui Alec purta o insignă care indica cine erau părinţii lor.

De la stânga la dreapta, Mary Wilson, Christopher şi fratele său Richard Wilson împreună cu tatăl lor

Crème de la crème
LA HOLLYWOOD, DE REVELION

Cu o pandemie care încă provoacă îngrijorări, unele dintre activităţile noastre uzuale de Revelion – de genul celor care includ petreceri, mulţimi entuziaste şi îmbrăţişări pline de efuziune – ar putea fi şterse de pe lista de dorinţe, la cumpăna dintre ani. Dar nici măcar pandemia nu poate stopa unele dintre cele mai bune tradiţii la intrarea în noul an – stabilirea de obiective pentru 2021, mâncărurile aducătoare de noroc şi, la crème de la crème, maratoanele cinematografice.

Aşa că aşezaţi-vă în faţa televizorului, având la îndemână o cană cu ceai fierbinte şi o farfurie cu prăjiturele delicioase, înfăşuraţi-vă într-o pătură călduroasă şi porniţi vizionarea, alegând, de pildă, unele dintre propunerile „de sezon” de mai jos.

Firul fantomă (2013)

Dacă vreţi să intraţi în atmosfera Londrei anilor 1950, cu rochii elegante, case luxoase şi o petrecere de Anul Nou cum

numai prin filme mai vezi, aceasta este alegerea potrivită.

Cu atât mai mult cu cât firul... epic este de-a dreptul tumultuos, expunând relaţia dintre un croitor de lux şi muza sa, o chelneriţă modestă. Având în vedere că rolul principal masculin este interpretat de charismaticul Daniel Day-Lewis, orice alt îndemn de a vedea acest film este, probabil, de prisos...

Snowpiercer (2013)

Vă plac filmele science-fiction? Avem alegerea ideală: o peliculă care ne invită să facem un salt în viitor, mai pre-

cis în anul 2031. Schimbările climatice au forţat toată omenirea să trăiască într-un tren aflat în permanentă mişcare, iar Anul Nou este sărbătorit de fiecare dată când trenul înconjoară Pământul. Ceea ce a rămas din societate este împărţit între pasagerii importanţi (din primele vagoane) şi restul (aflaţi în spate), până când un om (Chris Evans) decide că situaţia trebuie schimbată.

De Anul Nou (2011)

Deşi criticii de film au cam strâmbat din nas în faţa acestei comedii regizate de Garry Marshall, acuzând-o de lipsă de

profunzime, secvenţele amuzante care se succed ca gagurile dintr-un film mut vă vor aduce zâmbetul pe buze. Unde mai pui că distribuţia reprezintă o adevărată „colecţie de staruri”, de la Robert De Niro, Halle Berry, Zac Efron la Michelle Pfeiffer, Sarah Jessica Parker şi chiar Jon Bon Jovi.

Totul despre sex (2008)

Şi, că tot veni vorba de Sarah Jessica Parker, nu puteţi rata o reîntâlnire de zile mari cu această actriţă supersexy în filmul făcut după serialul care a consacrat-o.

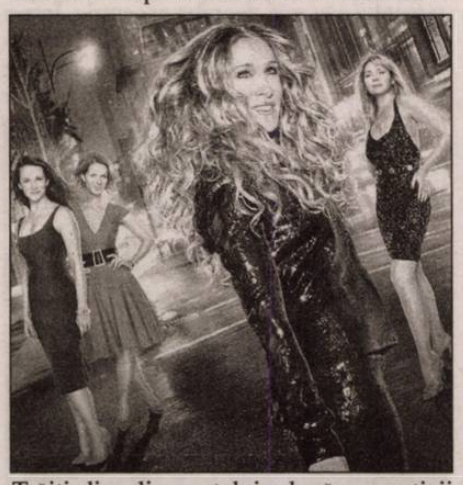

Trăiţi din plin nostalgia după romanticii ani 2000 şi nu rataţi prilejul de a le vedea pe Carrie şi Miranda petrecând Revelionul împreună.

În timp ce tu dormeai (1995)

Poate cea mai bună comedie romantică din anii 1990, „În timp ce tu dormeai” o are în rolul principal pe frumoasa şi ta-

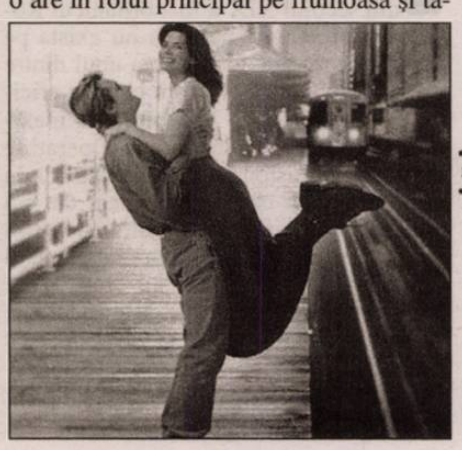

lentata Sandra Bullock. Ea este o tânără care trebuie să aleagă între o iubire reală şi una imaginară, atunci când acestea intră în conflict, în seara de Anul Nou.

Patru camere (1995)

Un „film în interiorul altui film”, această interesantă creaţie cinematografică, acţiunea fiind plasată în diferite camere ale unui hotel din New York, în ajunul Anului Nou. Întâmplările din fiecare cameră sunt redate de regizori diferiţi, iar în firul

epic al fiecărui scheci întâlnim idei din alte filme ale acestora. Adăugând că printre regizori se află Robert Rodriguez şi controversatul Quentin Tarantino, credem că filmul nu mai are nevoie de nicio prezentare...

Nopţi albe în Seattle (1993)

Cu o coloană sonoră de excepţie şi o distribuţie de milioane – Tom Hanks şi Meg Ryan, această dramă candidă este unul dintre cele mai romantice filme create în ultimele decenii. Merită văzută – sau

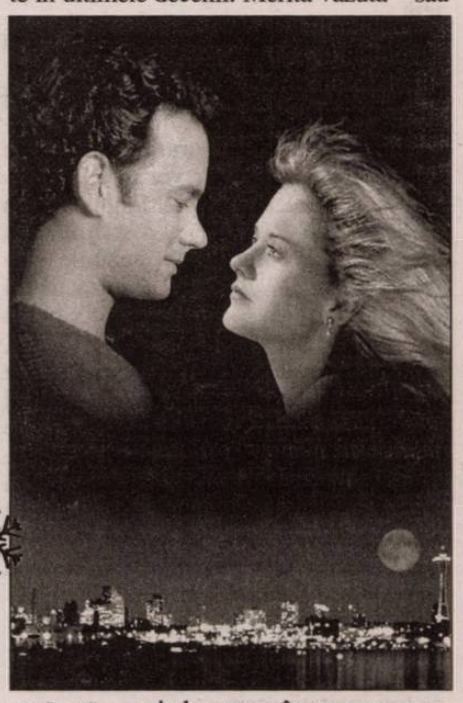

revăzută – mai ales scena în care personajul lui Hanks îşi imaginează, în ajunul Anului Nou, o conversaţie cu fosta sa soţie, care a murit.

O idilă de neuitat (1957)

Şi, dacă aţi văzut „Nopţi albe în Seattle”, ar fi poate cazul să vizionaţi şi principala sa sursă de inspiraţie: acest film romantic care începe cu un sărut împărţit de Cary Grant şi Deborah Kerr, chiar la miezul nopţii de Revelion. Este totuşi o idilă clandestină, întrucât cei doi sunt implicaţi în relaţii oficiale cu alte persoane,

dar destinul face ca ei să se reîntâlnească...

Goana după aur (1925)

Vă simţiţi groaznic de acest Revelion, vă lipsesc petrecerile cu zeci de invitaţi şi veselie molipsitoare. Ei bine, imaginaţi-vă că se poate şi mai rău şi, dacă nu credeţi, încercaţi să revedeţi „Goana după aur”, spumoasa comedie în care Charlot, per-

sonajul lui Chaplin, îşi petrece noaptea de Anul Nou într-o căbănuţă izolată, în pustiul îngheţat, alături de un individ dubios care, de foame, şi-l imaginează ca pe un delicios pui la cuptor. Secvenţele comice se derulează cu precizie de metronom, iar hohotele de râs sunt garantate.

Forrest Gump (1994)

Chiar dacă aici există o singură scenă care are loc în ajunul Anului Nou, nu e deloc rău să vă începeţi anul 2021 urmărind această dramă romantică plină de

momente emoţionante şi încărcată de speranţă. În plus, mai ales acum, când vom păşi cu toţii într-un alt an pe care îl dorim mai bun ca 2020, nu e niciodată târziu să ne reamintim cuvintele simpaticului personaj principal: „Viaţa este ca o cutie cu bomboane. Niciodată nu ştii ce e înăuntru până nu o desfaci.”

Când muza Clio este pusă pe şotii

Aşa cum ar putea spune orice specialist în domeniu, istoria este o materie serioasă, o poveste de obicei tragică a evoluţiei umane pe planetă, generată de cele mai abjecte vicii omeneşti, de la lăcomie şi ură la superstiţie şi prostie în stare pură.

Dar uneori se întâmplă ca până şi sobra muză antică a istoriei, Clio, să se satureze de atâta seriozitate şi să devină pusă pe şotii, dând naştere unor situaţii de-a dreptul... tragi-comice, precum cele pe care le vom descrie succint în următoarele rânduri.

După Primul Război Mondial, armata australiană a declanşat o operaţiune de exterminare a păsărilor emu care invadaseră regiunea Canberra, distrugând recoltele fermierilor locali. Dotaţi cu mi-

traliere, soldaţii de la Antipozi au trecut la ofensivă, dar după şase zile de „lupte", răstimp în care trăseseră mii de gloanţe, doar câteva din zecile de mii de invadatori înaripaţi au putut fi ucişi, operaţiunea numită „Marele Război Emu", fiind considerată un eşec.

La sfârşitul secolului XVIII în ziarele londoneze a apărut o scrisoare prin care se sugera că prizonierii de război francezi ar trebui deportaţi în coloniile britanice. Opinia publică franceză a fost cuprinsă de indignare, deoarece în colonii erau trimişi doar infractorii de drept comun, ucigaşii şi violatorii. Guvernul de la

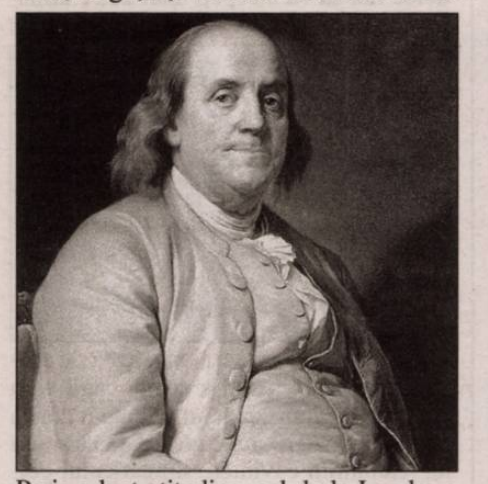

Paris a luat atitudine, cel de la Londra a ridicat din umeri, întrucât nu discutase o asemenea soluţie şi cele două mari puteri au ajuns în pragul războiului. Peste mulţi ani se va afla că scrisoarea fusese ticluită de faimosul Benjamin Franklin, pe atunci reprezentant al coloniilor americane în Anglia, care se plictisea de moarte în ceţoasa atmosferă londoneză şi simţise nevoia să mai înviorеze puţin lucrurile...

În anul 66 d.Hr. a avut loc un incident bizar, dar cu consecinţe tragice: un soldat roman pus pe şotii a început să le dea hainele jos pelerinilor evrei veniţi să se roage la Templul din Ierusalim. Rămaşi în fundul gol, aceştia au fost luaţi în derâdere de legionari, dar au considerat afrontul de neiertat. În consecinţă, s-a declanşat o revoltă, suprimată cu brutalitate de ocupanţii romani, iar reacţia lor avea să genereze în curând un război în toată regula.

În 1821, Grecia era ocupată de turci, dar lupta pentru cucerirea independenţei, având şi sprijinul unor mari puteri europene. Când garnizoana turcă de pe Acropole a fost asediată de revoluţionarii greci, apărătorii au rămas curând fără muniţii şi au început să doboare coloanele de marmură, dornici să folosească plumbul din interior pentru a fabrica gloanţe. Îngroziţi, grecii le-au trimis lăzi cu muniţie, însoţite de mesajul: „Vă dăm noi gloanţe, dar nu vă atingeţi de coloane!"

Ultimul conflict militar în care a fost implicat statul Liechtenstein a avut loc în 1886, desfăşurat între Italia şi Austria. Singura implicare a „armatei" din Liechtenstein, numărând fix 80 de oameni, a fost paza unei trecători împotriva italienilor. La finalul conflictului, armata s-a întors acasă nevătămată, dar cu 81 de oameni – un italian dezertase şi fusese încorporat sub drapelul statului Liechtenstein.

În cele 22 de ore care au trecut de la anunţul capitulării Germaniei naziste, în mai 1945, şi discursul oficial ţinut la radio de Stalin, către naţiunea sovietică, în URSS au dispărut din magazine absolut toate sticlele de votcă.

În al Doilea Război Mondial, două escadrile de aviaţie au fost trimise de americani să bombardeze poziţiile germane. Doar că, din pricina comunicării defectuoase, cele două au ajuns în situaţia de a bombarda simultan aceeaşi locaţie, una dintre escadrile aflându-se mai sus cu câteva sute de metri decât cealaltă. În mod miraculos, niciunul dintre avioanele de jos nu a fost atins de vreo bombă, iar germanii au considerat că ar fi vorba despre vreo nouă strategie de bombardament aerian.

La funeraliile preşedintelui american Andrew Jackson, în 1845, animalul său de companie, un papagal, a trebuit scos din sala unde se desfăşura ceremonia, deoarece îi înjura ca la uşa cortului pe toţi invitaţii sosiţi.

În al Doilea Război Mondial, sovieticii au avut ideea de a lansa asupra tancurilor germane câini „kamikaze", care aveau legate pe corp pachete cu explozibil. Câinii fuseseră dresaţi să se cuibărească sub tancuri, spre a le arunca în aer, doar că, obişnuite cu mirosul tancurilor sovietice, animalele alergau spre acestea, în loc să se îndrepte spre inamic. După ce mai multe tancuri sovietice au fost aruncate în aer, proiectul a fost abandonat.

Faimosul imn al Marii Britanii, „God Save the Queen" a aparţinut, de fapt, rivalei de moarte a acesteia, Franţa. Muzica a fost compusă de ducesa de Brinon şi melodia se numea „Grand Dieu sauve le Roi", fiind compusă pentru a celebra vindecarea regelui Ludovic al XIV-lea de o... fistulă anală. La fel de faimosul compozitor Georg Friedrich Händel a plagiat fără ruşine cântecul, după ce-l auzise în Franţa, şi a făcut din el imnul monarhiei britanice.

În secolul XIV, ca şi astăzi, cardinalii catolici se reuneau la Roma pentru a alege un nou Papă. Doar că la un moment dat, când ei voiau, la insistenţele regelui Franţei, să aleagă un cleric francez în această funcţie, mulţimea din Roma, înfuriată, i-a sechestrat, ameninţând că-i va ucide pe toţi dacă nu aleg un italian. Speriaţi, cardinalii s-au conformat, după care au plecat în Franţa, unde au ales un alt Papă, ca să nu-l supere pe rege. Astfel a luat naştere contrapapalitatea, o instituţie care va spori atmosfera conflictuală a acelor secole.

Un notoriu pirat din secolul XVIII, Benjamin Hornigold, s-a făcut remarcat nu prin cruzime, ci prin comportamentul său mai degrabă excentric. Într-o noapte, el şi ciracii lui s-au îmbătat groaznic şi, cuprinşi de euforie, şi-au aruncat pălăriile peste bord. Cum pe atunci pălăria

era un simbol al statului social şi era de neconceput ca un bărbat, mai ales pirat, să nu poarte acest accesoriu vestimentar, Hornigold a atacat a doua zi o navă comercială şi, după ce a abordat-o, a poruncit călătorilor să îşi „doneze" pălăriile piraţilor şi a părăsit nava, fără să o mai jefuiască.

Unul dintre cei mai celebri chirurgi din secolul XIX a fost britanicul Robert Liston. Cum anestezia nu exista pe atunci, viteza era considerată unul dintre principalele atuuri ale unui chirurg eficient, având ca scop reducerea la maximum a durerii pacientului. Operaţiile efectuate de Liston nu durau mai mult de un minut, doar că la un moment dat s-a întâmplat ca, în febra acţiunii, Liston să-i taie cu bisturiul şi degetul unui asistent al său. Totuşi, intervenţiile lui erau foarte apreciate – dintre cei 66 de pacienţi pe care i-a operat între 1835 şi 1840, doar 10 au murit, spre deosebire de o rată a mortalităţii de aproape 90%, la alţi chirurgi din epocă.

Deşi istoria a încercat să înfrumuseţeze ulterior primul contact dintre amerindienii din America de Nord şi primii „părinţi pelerini" – protestanţi sosiţi din Plymouth, Anglia, pentru a înfiinţa prima colonie engleză în Lumea Nouă, se pare că primele cuvinte rostite de Samoset, căpetenia locală cu care imigranţii au venit prima dată în contact, au fost: „Aveţi şi bere?" Samoset cunoştea atât limba engleză, cât şi năravurile bahice ale europenilor, după ce făcuse multă vreme comerţ cu navigatorii europeni.

Lui Fidel Castro îi plăcea atât de mult îngheţata proaspătă încât a cerut specialiştilor cubanezi să creeze o rasă de

vaci capabilă să reziste căldurilor tropicale de pe insulă. Rasa creată a fost numită ubre blanca şi este foarte productivă.

Controversatul filosof antic Pitagora era convins că „vânturile" sunt dăunătoare, deoarece prin eliminarea lor omul îşi pierde, puţin câte puţin, din suflet. Ca atare, el se ferea să consume orice mâncare care provoacă flatulenţa, iar de fasole nici nu se atingea. La un moment dat, în timp ce era urmărit de locuitorii furioşi din sudul Italiei, unde filosoful se stabilise cu adepţii săi, Pitagora s-a oprit la marginea unui câmp cultivat cu fasole. Dacă ar fi traversat câmpul, ar fi scăpat, dar el a fost atât de îngrozit la gândul că va atinge hulitul aliment, încât a rămas pe loc şi a fost ucis.

Principalul autor al Declaraţiei de Independenţă a SUA, Thomas Jefferson, a fost toată viaţa un mare afemeiat. Aflat la Paris în calitate de ambasador al Americii, el a avut numeroase aventuri. La un moment dat, pentru a impresiona o tânără aristocrată franceză cu abilităţile lui fizice, Jefferson a sărit un gard, dar a aterizat greşit şi şi-a rupt mâna dreaptă din încheietură. Fractura s-a sudat prost, iar până la sfârşitul vieţii marele om politic avea să scrie doar cu stânga.

Idei false, păcăleli și înșelătorii celebre

Iubim, fără îndoială, istoria și tot ce pare să ne înfrumusețeze viața de fiecare zi, dar din nefericire multe lucruri ni s-au transmis altfel de cum erau în realitate. Așa au apărut legendele, fie din dorința nemeritată de afirmare a unora, fie din ambiția altora de a împrumuta o anumită aureolă unor personaje, de a face lucrurile mai interesante și mai pline de mister.

Există falsificatori care o fac doar din dorința de a se îmbogăți și falsificatori care reiau lucruri auzite și le îmbogățesc, contribuind la creațiile unui imens „folclor" istoric.

Știm, spre exemplu, că vikingii aveau coifurile împodobite cu coarne – idee amplificată de creațiile cinematografice, că Napoleon a retezat cu sabia nasul sfinxului din Egipt, în timpul unei bătălii cu turcii în 1798, că steagurile corăbiilor piraților erau negre și aveau pe ele un craniu cu două oase.

Săpăturile arheologice au scos la lumină o mulțime de coifuri vikinge fără ca vreunul să fie „împodobit cu coarne", iar peregrinul danez Frederic Nordeu a portretizat în notele sale Sfinxul, în 1737, dar uriașa statuie era deja lipsită de celebrul nas cu mult înaintea campaniei Împăratului.

Despre flamurile piraților există o mulțime de scrieri în care acestea sunt prezentate în culori vii și numai când se apropiau mult de corăbiile vizate le înlocuiau cu cele negre nelăsând celui vizat posibilitatea de scăpare.

În ultimele decenii au apărut o serie de cărți semnalând falsuri și demolând legende, dintre care amintim „Detectivi de falsuri în artă", „Falsuri și contrafaceri" de Innes Brian, sau „Nimeni nu a râs de Columb" de Gerhard Prause. Aceste cărți ne-au inspirat în alegerea subiectelor pe care vi le vom prezenta dumneavoastră.

Columb și forma Pământului

În multe cărți, se relatează că atunci când Cristofor Columb și-a prezentat planurile sale în Portugalia, regele Ioan al II-lea și sfetnicii săi au râs când navigatorul le-a spus că Pământul este o sferă și că se poate ajunge în India pe mare, fără să mai fie nevoie să se facă înconjurul Africii. Același lucru s-a întâmpinat la curtea Aragonului și Castiliei, unde nimeni nu-și imagina Pământul de forma unei sfere.

În realitate, nu acesta era motivul pentru care îi erau refuzate fondurile călătoriei, pentru că nimeni nu se mai îndoia de forma sferică a Pământului, dar considerau că există o greșeală în calculele lui Columb, că distanțele erau mult mai mari decât socotise Columb și că era aproape imposibil de străbătut imensitățile oceanice cu mijloacele vremii.

Se pare că spaniolii au fost convinși că distanța dintre Europa și India, respectiv China sau Japonia nu este un impediment demn de luat în considerație și, din această cauză au finanțat expediția ce a condus la descoperirea Americii, care s-a desfășurat sub egida lor.

Fantezii literare

În 1769 făcea senzație la Londra un volum cu poezii medievale de un oarecare poet Thomas Rowley, călugăr din secolul al XV-lea.

Poeziile fuseseră descoperite de tânărul Thomas Chatterton (1754-1770) care, îndrăgostit de arta medievală timpurie, scria poeme în acest stil de la 11 ani. O serie de pergamente medievale, descoperite de tatăl său, au devenit sursa de inspirație pentru misterele sale în stil medieval și identitatea falsificată a lui Thomas Rowley pe care avea s-o creeze. Disperat să-și vadă operele publicate tânărul s-a grăbit să le atribuie unui călugăr poet, prezentându-le drept autentice, sigur că puțini cititori erau cu adevărat cunoscători de poezie medievală, dar farsa a fost dezvăluită publicului de apropiatul său Horace Walpole, ceea ce a dus la sinuciderea tânărului înainte de a fi împlinit 18 ani.

O „păcăleală" asemănătoare dar lipsită de deznodământ tragic a fost cea a lui William Ireland din anii 1790, care a făcut public în Londra faptul că a găsit manuscrisul ultimei piese a lui Shakespeare intitulată „Vartigern și Rowena". Piesa a fost crezută autentică și pregătită punerea ei în scenă, însă în ziua premierei, în 1796, s-a descoperit adevărul și spectacolul a fost suspendat. În ceea ce îl privește pe William Ireland a fost dovedit faptul că era un farsor ce a obținut o adevărată avere prin vânzarea unor scrisori false despre care susținea că sunt ale lui Shakespeare și pe care cumpărătorii plătiseră, fără să clipească, sume considerabile.

Ultimul Vermeer

În anul 1937, Abraham Bredins, unul dintre cei mai străluciți critici de artă ai vremii, o adevărată autoritate în materie a fost invitat să-și exprime punctul de vedere asupra autenticității unui tablou aparținând lui Vermeer și intitulat „Iisus la cina din Emans".

Specialistul olandez a analizat atent tabloul și l-a declarat

„Iisus la cina din Emans"

absolut autentic, publicând date despre marea descoperire în cele mai prestigioase publicații de specialitate.

Proprietarul tabloului era pictorul Han van Meegeren (1889-1947), un pictor care făcuse însă o avere din vânzarea unor falsuri după mari pictori olandezi. De remarcat că el nu copia un tablou anume ci realiza o compoziție în maniera pictorului respectiv, iar pentru personaje se inspira din figurile celor din tablourile originale. A reușit să vândă multe tablouri, în 1943, una dintre „piesele" valoroasei sale colecții a fost achiziționată chiar de Hermann Göring.

După război Meegeren a fost acuzat de colaborationism, înstrăinarea patrimoniului național și a fost aruncat în închisoare. A urmat un proces prin care și-a declarat acțiunea drept una patriotică deoarece a reușit să-i înșele pe naziști vânzându-le un Vermeer, „Femeia luată în adulter", care era un fals creat de el, în schimbul a 200 de tablouri originale olandeze confiscate de Göring la începutul războiului.

„Femeia luată în adulter"

Reușind să se facă crezut a fost condamnat pentru falsuri la un an de închisoare, dar a murit la scurt timp după declararea sentinței.

Marea Ducesă Anastasia

Cel de al patrulea copil al țarului Nicolae al II-lea, care avea deja trei fete a fost o fată pe care a botezat-o Anastasia, sora mai mare a țareviciului Alexei Nicolaevich.

După ce pe 16 iunie 1918 bolșevicii i-au împușcat pe toți membrii familiei Romanov, rămășițele acestora au fost îngropate într-un loc secret descoperit abia în 1991. Dat fiind că se răspândise zvonul că nu toți membrii familiei țarului au fost uciși, mai multe impostoare s-au dat drept prințese Romanov dar cea mai cunoscută a fost Anna Anderson, o muncitoare poloneză, ce suferea de tulburări psihice, ce a reușit multă vreme să se facă crezută.

Povestea ei începe la București când, în 1919 sosește însoțită de doi militari ruși care o prezintă drept marea ducesă și pretind că au salvat-o. Inspectorul șef al siguranței și fostul ambasador al Rusiei imperiale fac

cercetări atente și o declară impostoare cu atât mai mult cu cât nu vorbea rusa ci poloneza. Cazul reapare la Berlin în 1920, când încearcă să se sinucidă aruncându-se de pe un pod, dar este salvată și dusă la azilul Dalldorff, unde afirmă că este prințesa Anastasia. Urmează un lung șir de procese și contestări întins între anii 1938-1970, cel mai lung din istoria curților germane.

Cazul a fost rezolvat după descoperirea a două trupuri carbonizate, asemănătoare prințesei și prințului, în 2007, lângă Ekaterinburg. Testul ADN de identificare a confirmat că rămășițele găsite erau ale celor doi copii din familia țarului Romanov.

De vânzare Turnul Eiffel!

Despre Victor Lustig, născut într-un orășel din Austro-Ungaria se spune că a fost cel mai mare escroc al Americii. Vorbitor de cinci limbi, cu o charismă deosebită și un șarm hipnotic, a ajuns la Paris în 1925 afirmând că este un oficial american.

A trimis scrisori afaceriștilor care se ocupau cu industria metalelor, anunțând că Turnul Eif-

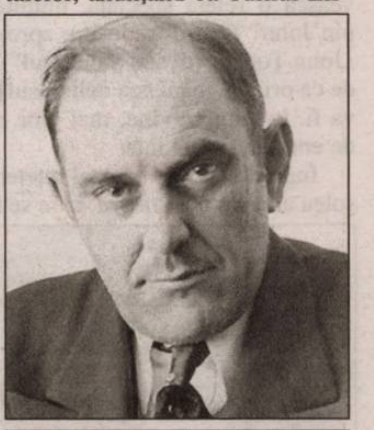

fel este într-o stare de intensă degradare, statul francez neavând bani de reparații, iar metalul va fi scos la o licitație.

Surprinzător, licitația a fost asaltată cu oferte, cunoscându-se că administrarea construcției devenise o povară economică pentru primăria Parisului. „Câștigătorul" a fost Andrei Poisson, dar acesta nu l-a reclamat după ce a aflat că a fost înșelat, de teama de a nu fi umilit în ochii colegilor de breaslă.

Încurajat, Lustig a repetat figura după o lună dar cel înșelat a făcut reclamație obligându-l să fugă în America, unde a fost implicat într-o operațiune de falsificare a bancnotelor atât de vastă, încât a reușit să zdruncine economia Americii.

Tradiţii de Revelion, ca să scăpaţi de ghinion

După un an precum cel care (din fericire!) tocmai se încheie, cu toţii am avea nevoie de mai mult noroc. De aceea, indiferent cum aţi ales să celebraţi Revelionul, faceţi-vă puţin timp pentru a practica una sau mai multe dintre următoarele tradiţii despre care se spune că în mod garantat au capacitatea de a alunga piaza-rea, ghinioanele şi... virusurile!

Gătiţi reţeta „John Ţopăitorul”

În Sudul Statelor Unite există tradiţia ca la fiecare masă de Revelion să se servească o reţetă specială, numită „Hoppin'John” (într-o traducere aproximativă „John Ţopăitorul sau Săltăreţul”). Se crede că oricine mănâncă deliciosul preparat va fi, în anul ce vine, mai vioi, mai plin de energie şi mai iute.

Ingredientul de bază al reţetei este fasolea albă cu ochi negru, care se fierbe la

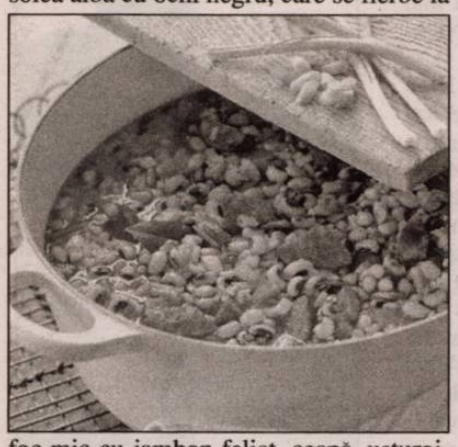

foc mic cu jambon feliat, ceapă, usturoi, frunze de dafin, piper negru şi roşu, până se înmoaie. Se adaugă apoi carne de porc mărunţită, orez alb şi sos de roşii şi se fierb la foc domol până când lichidul este absorbit, iar carnea şi legumele sunt bine fierte.

Adesea, preparatul este mâncat cu garnitură de salată verde, frunzele de salată reprezentând „verzişorii” pe care toţi speră să-i aibă mai des în buzunare în anul ce vine. Spre a spori norocul, în unele oraşe din Sud gazda pune sub fiecare farfurie câte o monedă de un penny.

Spargeţi o farfurie

În ţările scandinave (dar şi în Grecia) oamenii sparg farfurii la petrecerea de Revelion. Doar că, spre deosebire de greci,

care sparg farfuriile la masă şi dansează apoi pe cioburi, la scandinavi există tradiţia ca musafirii veniţi la masa de Anul Nou să spargă chiar în pragul casei gazdei o farfurie adusă de acasă special în acest scop. Cu cât farfuria se sparge în mai multe cioburi, cu atât mai norocos şi mai îmbelşugat va fi anul care vine. Sfat amical: nu încercaţi metoda dacă gazda dumneavoastră locuieşte la bloc!

Gătiţi peşte cu sos de soia şi varză bok choy

În multe alte ţări, de Anul Nou nu porcul este considerat o mâncare norocoasă (deşi există şi acolo expresia „noroc porcesc”), ci peştele. În sud-estul Asiei, de pildă, o mâncare preferată la mesele de

Revelion este peştele cu sos de soia şi varză bok choy. Peştele – de obicei specii folosite şi pentru sushi, ca ton, somon sau macrou – se presară sare şi piper, apoi se unge cu miere, sos de soia şi oţet balsamic şi se bagă la cuptor, până când prinde o glazură arămie.

Restul sosului se pune peste peşte după ce acesta este scos de la cuptor. Separat, se încălzeşte ulei de susan într-o tigaie wok, se adaugă usturoi, ceapă verde tocată mărunt, ghimbir, chilly, varza bok choy şi se prăjesc toate la foc iute. Când varza s-a frăgezit bine, se pun legumele pe farfurie şi se adaugă peştele glazurat, presărându-se deasupra seminţe de susan.

Purtaţi haine albe, dar chiloţi roşii!

În Brazilia, oamenii sărbătoresc intrarea în noul an îmbrăcaţi în haine albe, care le vor aduce, sunt ei convinşi, pace şi noroc. În schimb, în multe ţări din Ame-

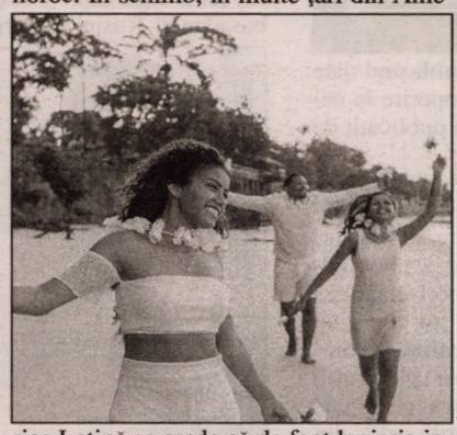

rica Latină se crede că de fapt lenjeria intimă e responsabilă cu fericirea în anul ce vine, aşa că oamenii poartă chiloţi de culoare galbenă, dacă vor bani, albastră, dacă vor noroc sau roşie, dacă vor să aibă parte de iubire.

Nici o masă fără varză

În alte ţări sunt preferate legumele: de pildă, în Italia din meniul de Revelion nu lipsesc preparatele cu linte, de la spaghete bologneze cu linte la salată cu ciuperci sălbatice şi linte. În Germania, Irlanda şi unele părţi din Statele Unite, nicio masă de Anul Nou nu e completă dacă nu conţine şi varză – frunzele acesteia fiind considerate tot un simbol al bancnotelor foşnitoare care nu-i vor ocoli, se crede, pe meseni, în cursul anului viitor.

Preparatele sunt care de care mai delicioase: de la varză cu mere şi cotlet de porc la cuptor, la burgeri de somon cu salată coleslaw sau porc fript cu cartofi dulci şi varză picantă. În Turcia şi alte ţări din bazinul Mediteranei vânata este considerată o legumă care aduce nu doar noroc, ci şi fertilitate şi abundenţă. Aici, reţetele de Revelion variază, de la pui glazurat cu vinete şi dovleac, la tocană cu vinete, nuci şi măsline verzi.

Săriţi peste şapte valuri

În Brazilia, dar numai în localităţile de pe malul Atlanticului, oamenii intră în ocean la miezul nopţii de Revelion şi sar

peste şapte valuri, punându-şi câte o dorinţă pentru fiecare val peste care trec. Puteţi repeta figura şi la Marea Neagră: sigur va funcţiona!

Mâncaţi douăsprezece boabe de strugure

În Spania fiecare mesean consumă negreşit, chiar în momentul în care ceasul bate miezul nopţii dintre ani, douăsprezece boabe de strugure, câte una pentru fie-

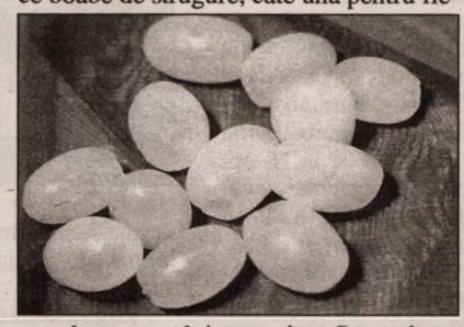

care lună a anului care vine. Se crede că aceia care nu sunt în stare să termine de mâncat toate boabele atunci când ultima bătaie de gong s-a stins vor avea ghinion tot anul.

Furaţi un sărut

Tradiţiile inspirate de folclorul german şi anglo-saxon, exportate ulterior şi în Lumea Nouă, susţin că la miezul nopţii mesenii trebuie să-i sărute pe cei dragi sau pe orice altă persoană de care vor să fie aproape în anul ce vine, fiindcă acest să-

rut le va influenţa destinul în următoarele 365 de zile. Alegeţi-vă cu grijă partenerul!

Săriţi de pe scaun!

În Danemarca, se suie pe scaune şi fac „saltul” către anul ce vine exact la miezul nopţii. Există convingerea că săritura de pe scaun alungă duhurile rele şi aduce noroc. Dacă vreţi să urmaţi această tradiţie, aveţi însă grijă ca scaunul să fie suficient de rezistent cât să nu se rupă, pentru că altfel riscaţi să săriţi direct la.. Unitatea Primiri Urgenţe...

Aruncaţi apă pe geam

În Puerto Rico, la miezul nopţii dintre ani este recomandat să nu se circule pe străzi. Nu de alta, dar trecătorii riscă să fie udaţi leoarcă de numeroasele ligheane

cu apă aruncate pe geam de localnici. Se crede că astfel toate relele din vechiul an sunt aruncate. Tot aici oamenii iau puţin zahăr şi îl presară prin casă, cu speranţa că anul ce vine va fi mai „dulce”.

Alergaţi cu valiza în jurul casei

Iată o tradiţie din Columbia, pe care oricine n-a prea avut ocazia în 2020 să călătorească, din raţiuni evidente, o poate practica: toţi participanţii la masa de Re-

velion iau valizele pe care le au la îndemână şi, la miezul nopţii, ocolesc, cu ele în mână, casa, în fugă. Cu cât vor face mai multe ture de casă (sau de bloc, în cazul celor care locuiesc într-un apartament), cu atât mai multe şanse de călătorie vor avea în anul care vine.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Cum este salvat Crăciunul de fizicieni

Bătrânelul bonom care înveseleşte sfârşitul de an nu este doar neobositul călător prin lume care vine să aducă daruri, ci poate fi şi un redutabil profesor de fizică.

Ofizică particulară totuşi, aşa cum în şcoala obişnuită nu se va preda, dar, perfect justificat, după cum putem constata din cele ce urmează.

Într-o singură noapte, Moşul are de livrat milioane şi milioane de daruri.

Gurile rele spun însă că este imposibil, nici măcar cea mai rapidă şi mai complexă reţea de poştă din lume nefiind capabilă de o asemenea performanţă.

Din perspectiva fizicienilor, pentru a reuşi, generosul personaj ar trebui să se deplaseze atât de rapid, încât pur şi simplu s-ar evapora din cauza căldurii produse prin propria sa mişcare ori ar fi destructurat de forţele gravitaţionale. Totuşi, în înţelepciunea lor, copiii pot confirma oricând că în fiecare an, marea majoritate primeşte sub pomul de iarnă pachetul cu daruri. Cum anume? O chestiune asupra căreia s-au aplecat serios astrofizicieni, matematicieni şi alţi numeroşi experţi.

Cum face Moş Crăciun să nu i se dezintegreze sania din cauza vitezei imense? Simplu – crede astrofizicianul Knut Jorgen Odegaard, moşul are un scut ionic din particule cu sarcină legate între ele printr-un câmp magnetic care îi înconjoară în întregime sania. În plus, se mai pune şi problema imensei „producţii" de cadouri, care ar necesita foarte mult timp şi energie.

Odegaard ne dezvăluie însă că bătrânul le fabrică în spaţiul extrapământesc, pentru a se folosi de imponderabilitate. Mai mult, el nu se mulţumeşte să existe în patru dimensiuni, ci în vreo 11, dacă nu chiar 26! Cu cât sunt mai multe, cu atât munca sa devine mai uşoară. Iar în acest punct – ei bine, oamenii de ştiinţă suspectează o întâlnire şi un pact secret între Moş Crăciun şi nimeni altul decât marele Einstein!

Greşelile sunt foarte rare în cazul lui Moş Crăciun, asta se ştie. De aceea, cam fiecare copil primeşte exact cadoul pe care şi l-a dorit; chiar şi cei care nu au scris nicio scrisoare în acest sens. Ane Ohrvik, expertă a societăţii Elfes Cie, a găsit explicaţia. Căciulile şi bonetele de iarnă purtate de copii pot măsura activitatea cerebrală şi interpreta câmpurile magnetice infinitezimale create de dorinţe.

La celălalt capăt, coarnele renilor servesc de minune drept sistem de recepţie foarte sofisticat. În aparenta imposibilitate a renilor de a zbura şi a săniuţei cu daruri odată cu ei, profesorul de matematică Nils Lid Hjort nu vede nimic extraordinar: „Evident, Moş Crăciun exploatează energia vidului. Sania şi renii se folosesc de energia repulsivă pentru a compensa gravitaţia şi deci pot zbura". Iată, prin urmare, cum salvează fizica seducătorul mit al Crăciunului! *(A.N.P.)*

Orări tradiţionale

Integramă de **M. ALBU**

PUBLICIŞTI LA REVISTE / LUCRĂTOARE LA C.A.P.		ÎN TREPTE! / SALUT PENTRU GENERAL		DEPOZITE ÎN BOGĂŢII NATURALE / DÂNSA		SET! / A FOLOSI PLUGUL		ALUAT, DOSPEALĂ / DIN POZĂ!		LOCAL CU MULTE HALBE / SE REFERĂ LA CEVA
FALNIC ÎN FOND! / SALA MARE DIN BISERICĂ			UMFLĂ MINGEA / COMPARTIMENT LA SUBMARIN				JURNAL, GAZETĂ / CURSUL VIEŢII			
				GHICIT ÎN CAFEA / AMBALAJ DE ÎNGHEŢATĂ				BĂUTURĂ... MINERALĂ / ŞI MULTE ALTELE		
CUVÂNT DE FELICITARE / INIMĂ DE EROU!						ÎNCEPUT DE REFREN! / NAVĂ, ŞCOALĂ			ÎN HORĂ! / SPORTIVI CE BAT MINGEA	
		1) ... / EXEMPLAR DE EXCEPŢIE	S	A	R	B	A	T	O	R	I
COPERŢI DE REGISTRU! / PUS ÎN BALANŢĂ			2) ... / REMORCAT	F	E	R	I	C	I	T	E
								ÎN FINALĂ! / MAŞINĂ DE CĂLCAT			ŢINUŢI ÎN PORTOFEL
CAMION URIAŞ / ZONAL!				PRIELNIC ÎN FINAL! / TĂU, IEZER			PRIMELE LA FIESTA! / ZECE SUTE			GRUP DE CÂNTĂREŢI	
						A-ŞI SCHIMBA LOCUL / PERSONAL COMPUTER					
STRAI PREOŢESC / ŞLAGĂR LA MTV					TRECĂTOR PE STRADĂ						
			SUCCESE PENTRU CELEBRUL DON JUAN								

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

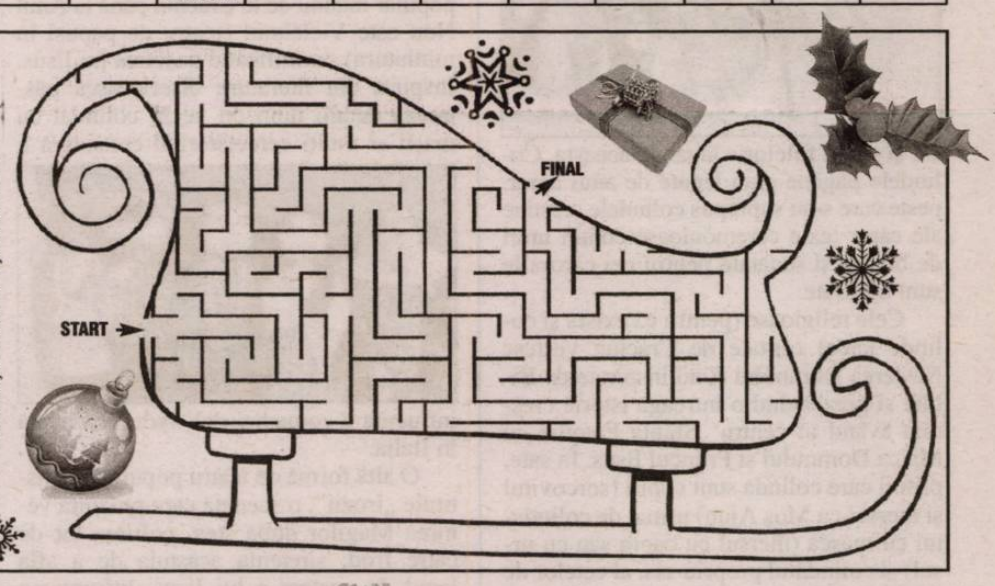

SUDOKU

jocul săptămânii: 47

		4	6	9		5		
		2						6
9			7		8			
4		1	8			7	6	
	5	6			4	1		3
			5		6			2
1						6		
		8		4	9	3		

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 46

3	1	4	7	8	2	5	6	9
6	2	7	3	5	9	8	4	1
8	9	5	6	1	4	7	3	2
5	7	3	4	9	8	2	1	6
4	8	1	2	6	3	9	5	7
2	6	9	5	7	1	3	8	4
1	5	8	9	2	6	4	7	3
7	4	2	1	3	5	6	9	8
9	3	6	8	4	7	1	2	5

Soluţia integramei „COMPOZIŢII"

Orizontal: T - A - P - B - N - F - CONTRANGERI - TAITEI - ROUA - BASM - TULI - SR - LEIT - RISC - T - SA - LIRIC - APA - A - IACI - ACRI - CLAR - GURI - EN - IREALI - OPTA - ODA - IATACURI - ESEC - ANANAS - CRITIC - INERT.

☺ *– Draga mea, ce ai vrea să-ţi aducă Moş Crăciun?*

– Doar pe tine dragul meu... şi dacă s-ar putea... într-o limuzină...

– Nu ţi se pare că vrei cam mult?

– Bine... atunci să-mi aducă numai limuzina.

☺ *– Eu aduc de Revelion curcanul, Popescu vine cu băutura. Tu ce aduci?*

– Eu îl aduc pe naşu, cu nevasta şi copiii.

☺ *M-am băgat astăzi în seamă cu o blondă:*

– Ce zici frumoaso, vii cu mine la petrecerea de Revelion?

M-am răzgândit când mi-a răspuns:

– Sigur că da, când?

☺ *– Mă Gheorghe, mă duc să fac Revelionul la Sinaia, mă! Cred că va fi o minune!*

– Apoi drept minune mă Ioane, mai ales că ăiesta-i trenul de Cluj.

Călătorie la izvoarele sărbătorilor de iarnă

Colindele

Dintre tradiţiile Sfintelor Sărbători de iarnă care se întind de la Naşterea Domnului (25 decembrie) până la Bobotează (6 ianuarie) reprezentând Sfântul Botez al Mântuitorului, cea mai reprezentativă o constituie colindele.

Tradiţia colindatului este legată de cea a Sfintei Naşteri, dar Biserica Ortodoxă nu are o regulă clară în ceea ce priveşte momentul începerii colindului. Momentul cel mai cunoscut al interpretării acestora este seara de 24 decembrie, ajunul Crăciunului.

În lumea creştină colindele au apărut abia în secolul al IV-lea şi erau mai degrabă nişte cântece religioase austere. În secolul al XIII-lea, sub influenţa Sfântului Francisc din Assisi, în Italia, Franţa şi Germania au început să se compună colinde în propriile limbi iar în Anglia, după 1426 au căpătat o mare popularitate după reformele religioase.

Cuvântul „colind" îşi are originea în limba latină denumind atât datina în sine

cât şi genul folcloric legat de aceasta. Colindele păgâne erau legate de anul agrar, peste care s-au suprapus colindele creştine ale căror texte ceremonioase conţin urări de belşug şi sănătate pentru cei cărora le sunt adresate.

Cele religioase (pentru că există şi colinde laice) cântate de Crăciun vestesc Naşterea Domnului fiind inspirate de Biblie şi prezentând o întreagă istorie creştină având în centru Sfânta Familie cu Maica Domnului şi Pruncul Iisus. În sate, primii care colindă sunt copiii (sorcovitul şi mersul cu Moş Ajun) urmat de colindatul cu mască (mersul cu capra sau cu ursul) şi colindatul propriu-zis, al cetelor de flăcăi sau fete. Colindătorii primesc daruri (mere, fructe, bani, colaci) şi se spune că cei care nu le deschid uşa vor avea un an prost.

Steaua

De la Crăciun şi până la Anul Nou copiii umblă cu „Steaua", un obiect confecţionat din beţişoare de lemn şi hârtie colorată, uneori steaua are lipită în centrul ei o icoană cu Naşterea Domnului.

Obiceiul readuce în memoria oamenilor Steaua care a vestit Sfânta Naştere şi i-a călăuzit pe Cei Trei Magi.

Cântecele de stea provin din surse diferite: unele din izvoare bizantine, altele din literatura medievală latină a Bisericii Catolice iar altele din tradiţii calvine. Conţinutul acestora este asemănător, în ţara noastră cel mai cunoscut cântec de acest fel fiind „Steaua sus răsare".

Teatrul popular

Cea mai cunoscută formă de teatru popular întâlnit de la Crăciun până la Anul Nou este Vicleimul (teatru de păpuşi în miniatură) semnificând naşterea lui Iisus. Inspirat din literatura bisericească păstrează detalii dintr-un vechi colindat cu măşti şi mulţi cercetători îl consideră o

influenţă a comediei del' Arte practicată în Italia.

O altă formă de teatru popular o constituie „Irozii", o scenetă care prezintă venirea Magilor după stea, poftirea lor de către Irod, şiretenia acestuia de a afla locul de naştere a lui Iisus, înfruntarea necredinţei, personificate printr-un copil sau cioban.

Moş Crăciun cu plete dalbe

Tradiţia moşului care împarte daruri copiilor are origini îndepărtate, în Myra (Antalya, Turcia), unde Sfântul Nicolae – simbol al milosteniei, ajută pe cei nevoiaşi şi îşi manifestă dragostea faţă de copii făcând daruri pe ascuns. „Sinter Klaas" (versiunea olandeză a Sfântului Nicolae) a migrat împreună cu coloniştii olandezi în America, redenumit (în

secolul XIX) sub numele cu care este cunoscut acum în toată lumea: Santa Claus.

Aşa cum îl cunoaştem astăzi, a fost schiţat de emigrantul german Thomas Nast, un bătrânel simpatic îmbrăcat într-un costum roşu cu nasturi negri şi curea care locuieşte la Polul Nord. Dar pentru că la Polul Nord nu sunt reni, a apărut în 1927 la un post de radio finlandez, în cadrul emisiunii „Ora copiilor", într-o emisiune de Marcus Rantio. Acesta a „divulgat" că Moş Crăciun locuieşte în Munţii Korvatunturi (Muntele Ureche) la graniţa Finlandei cu Rusia, ajutat de 11 spiriduşi şi călătoreşte în sania trasă de reni hrăniţi cu făină de stele.

Vâscul

Semn de bun augur al dragostei, ocrotitor al casei şi al familiei, vâscul este numit „creanga de aur, simbol al sărbătorilor de iarnă şi al bunăstării, rezistând la frig şi la întuneric, considerat în mitologiile europene o plantă încărcată de magie.

Cei care au iniţiat un adevărat cult al vâscului au fost celţii, care îl considerau o plantă de origine divină. Druizii îl mai numeau şi „lacrima stejarului" deoarece cel mai preţios vâsc era crescut în stejar. Culesul vâscului avea loc în cadrul unor ceremonii fastuoase, druizii îmbrăcaţi în alb îl tăiau cu o seceră de aur şi apoi îl în-

veleau într-o mantie albă. Cu acest prilej se adunau ofrande şi se jertfeau doi tauri albi, se înălţau rugi către zeii atotputernici pentru a fi îndepărtate duhurile rele.

O legendă din mitologia nordică spune că Baldr, fiul zeiţei Frigga a fost ucis de o săgeată de vâsc, dar lacrimile albe ale mamei s-au transformat în bobiţe albe şi ar fi adus fiul la viaţă, iar ea a binecuvântat planta.

În legendele medievale vâscul era atât de venerat încât dacă doi duşmani se întâlneau din întâmplare sub un pom cu vâsc se împăcau şi încetau duşmănia spre cinstirea vâscului, recunoscându-i puterea magică.

În folclorul european modern vâscul este asociat cu Sărbătorile de iarnă iar sărutul sub vâsc în ziua de Anul Nou al îndrăgostiţilor are semnificaţia unei relaţii fericite şi de durată.

Pluguşorul

Cel mai cunoscut obicei legat de înnoirea anului este „Pluguşorul", o colindă recitată în ajunul Anului Nou de o ceată alcătuită de obicei din bărbaţi ce in-

vocă prosperitatea şi belşugul pentru gospodăria celui care primeşte colindătorii.

Este o colindă agrară, declamată, cu elemente dramatice evocând numele câmpului până la obţinerea pâinii. Uneori au un plug alegoric şi sunt acompaniaţi de instrumente muzicale: fluier, cimpoi, cobză, pocnitori şi puşcoace care amplifică atmosfera de sărbătoare sau de buhaiul care imită mugetul boilor. Textul Pluguşorului imprimă un ritm vioi cu urături vesele şi optimiste pe măsură ce se apropie de sfârşit.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	9,00 LEI
❑ 2 LUNI	18,00 LEI
❑ 3 LUNI	27,00 LEI
❑ 4 LUNI	36,00 LEI
❑ 5 LUNI	45,00 LEI
❑ 6 LUNI	54,00 LEI

Abonamente 2021

Începând cu data de 01.12.2020 preţul abonamentelor contractate din 01.01.2021 va fi cel din tabelul alăturat.

Abonamente 2021

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 38 euro sau 45 $,
– 6 luni: 75 euro sau 90 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622